

Úřední věstník

Evropské unie

L 168

České vydání

Právní předpisy

Svazek 50
28. června 2007

Obsah	I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné	
	NAŘÍZENÍ	
	★ Nařízení Rady (ES) č. 708/2007 ze dne 11. června 2007 o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře	1
	II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné	
	ROZHODNUTÍ	
	Rada	
	2007/435/ES:	
	★ Rozhodnutí Rady ze dne 25. června 2007 o zřízení Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí na období 2007 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“	18

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 708/2007

ze dne 11. června 2007

o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 a čl. 299 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s článkem 6 Smlouvy mají být požadavky na ochranu životního prostředí zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Společenství, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje.

(2) Akvakultura je rychle rostoucí odvětví, které zkoumá možnosti inovace a nová odbytiště. K přizpůsobení produkce podmínkám trhu je důležité, aby odvětví akvakultury zvyšovalo rozmanitost chovaných druhů.

(3) Akvakultura v minulosti hospodářsky těžila z vysazování cizích druhů a z přemísťování místně se nevyskytujících druhů (například pstruha duhového, ústřice obrovské a lososa) a cílem politiky pro budoucnost je optimalizovat užitek spojený s vysazováním a přemísťováním a zároveň zabránit změnám ekosystémů, předejít negativním biologickým interakcím s původními populacemi, včetně genetických změn, a omezit šíření necílových druhů a škodlivé účinky na přírodní stanoviště.

(4) Bylo zjištěno, že invazivní cizí druhy jsou jednou z hlavních příčin ztráty původních druhů a poškození biologické rozmanitosti. Podle čl. 8 písm. h) Úmluvy o biologické rozmanitosti, již je Společenství smluvní stranou, každá smluvní strana, pokud je to možné a vhodné, zabráňuje zavádění cizích druhů, které ohrožují ekosystémy, přírodní stanoviště nebo druhy, a takové cizí druhy kontroluje nebo hubí. Konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti pak zejména přijala rozhodnutí VI/23 o cizích druzích, které ohrožují ekosystémy, přírodní stanoviště nebo druhy, jehož příloha obsahuje hlavní zásady pro prevenci, zavádění a zmírňování vlivu takových cizích druhů.

(5) Přemísťování druhů v rámci jejich přirozeného areálu rozšíření do oblastí, kde se ze specifických biogeografických důvodů místně nevyskytují, může rovněž představovat riziko pro ekosystémy v těchto oblastech a mělo by být tímto nařízením upraveno.

(6) Společenství by proto mělo vypracovat vlastní rámec pro zajištění náležité ochrany vodních přírodních stanovišť před riziky spojenými s používáním nepůvodních druhů v akvakultuře. Tento rámec by měl zahrnovat postupy pro analýzu možných rizik, přijímání opatření podle zásad prevence a obezřetnosti a případně postupy pro vypracování pohotovostních plánů. Tyto postupy by měly vycházet ze zkušeností získaných ze stávajících dobrovolných rámců, zejména souboru pokynů Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES) o vysazování a přemísťování mořských organismů a soubor pokynů a příručky Poradní komise pro evropský vnitrozemský rybolov (EIFAC) pro rozhodování o vysazování a přemísťování mořských a sladkovodních organismů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 324, 30.12.2006, s. 15.

- (7) Opatřeními stanovenými v tomto nařízení by neměla být dotčena směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾, směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽³⁾, ani směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nálezů vodních živočichů⁽⁴⁾.
- (8) Možná rizika, která mohou mít v některých případech dalekosáhlé dopady, jsou zpočátku patrnější na místní úrovni. Vlastnosti místních vodních prostředí se v rámci Společenství velmi liší a členské státy mají patřičné vědomosti a odborné znalosti pro hodnocení a řízení rizik ohrožujících vodní prostředí náležející do jejich svrchovanosti nebo jurisdikce. Proto je vhodné, aby odpovědnost za provádění opatření stanovených tímto nařízením nesly především členské státy.
- (9) Je třeba vzít v úvahu, že přesuny cizích nebo místně se nevyskytujících druhů chovaných v uzavřených zařízeních akvakultury, která jsou zabezpečena a představují velmi malé riziko úniku, by neměly být předmětem předchozího posouzení rizik pro životní prostředí.
- (10) Avšak pro případy, kdy rizika nejsou zanedbatelná a mohou mít dopad na další členské státy, by měl existovat systém Společenství pro konzultaci zúčastněných stran a prověřování povolení před jeho vydáním členskými státy. Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství, zřízený nařízením Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky⁽⁵⁾, by měl při takové konzultaci poskytovat odborné poradenství a prostřednictvím Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu, zřízeného rozhodnutím Komise 1999/478/ES⁽⁶⁾, by měly rady poskytovat zúčastněné subjekty v oblasti akvakultury a ochrany životního prostředí,
- (11) V určitých částech Společenství jsou některé cizí druhy běžně v akvakultuře používány již po dlouhou dobu. S tím související činnosti by proto měly využívat rozdílného zacházení usnadňujícího jejich rozvoj bez jakékoli další administrativní zátěže za podmínky, že daný zdroj je

schopen produkovat populaci neobsahující necílové druhy. Členskými státy, které na svém území hodlají omezit použití takových dlouho používaných druhů, by to mělo být umožněno.

- (12) Nic v tomto nařízení nebrání členskými státy upravit vnitrostátními předpisy chov cizích nebo místně se nevyskytujících druhů v soukromých akváriích a zahradních rybnících.
- (13) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁷⁾.
- (14) Z důvodu účinnosti by se měly změny příloh I, II, III a IV tohoto nařízení nezbytné k jejich přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku přijímat řídicím postupem podle čl. 30 odst. 2 nařízení (ES) č. 2371/2002,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení vytváří rámec upravující akvakulturní postupy ve vztahu k cizím a místně se nevyskytujícím druhům s cílem posoudit a minimalizovat možný vliv těchto druhů a všech souvisejících necílových druhů na vodní přírodní stanoviště, a tím přispět k dlouhodobě udržitelnému rozvoji tohoto odvětví.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na vysazování cizích druhů a přemisťování místně se nevyskytujících druhů za účelem jejich využití v akvakultuře ve Společenství, k němuž dojde po dni použitelnosti tohoto nařízení ve smyslu čl. 25 odst. 1.

2. Toto nařízení se nevztahuje na přemisťování místně se nevyskytujících druhů uvnitř jednotlivých členských států s výjimkou případů, kdy lze na základě odborných poznatků předvídat hrozby pro životní prostředí způsobené přemístěním. Pokud byl jmenován poradní výbor podle článku 5, odpovídá za posouzení rizik.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽³⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 187, 20.7.1999, s. 70. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2004/864/ES (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 91).

3. Toto nařízení se vztahuje na všechny činnosti v oblasti akvakultury v jurisdikci členských států, bez ohledu na rozsah nebo povahu těchto činností. Vztahuje se na veškeré chované cizí a místně se nevyskytující vodní organismy. Vztahuje se na akvakulturu využívající jakýkoli druh vodního prostředí.

4. Toto nařízení se nevztahuje na chov okrasných vodních živočichů nebo rostlin v obchodech se zvířaty v zájmovém chovu, zahradních centrech, izolovaných zahradních jezírcích nebo akváriích, které jsou v souladu s článkem 6 rozhodnutí Komise 2006/656/ES ze dne 20. září 2006, kterým se stanoví veterinární podmínky a požadavky na veterinární osvědčení pro dovoz ryb pro okrasné účely ⁽¹⁾, nebo v zařízeních vybavených zařízeními pro čištění odpadních vod, jež splňují cíle uvedené v článku 1.

5. S výjimkou článků 3 a 4 se toto nařízení nevztahuje na druhy uvedené v příloze IV. Posouzení rizik podle článku 9 se nevztahuje na druhy uvedené v příloze IV, s výjimkou případů, kdy členské státy hodlají na svém území přijmout opatření k omezení používání dotyčných druhů.

6. Přesuny cizích nebo místně se nevyskytujících druhů chovaných v uzavřených zařízeních akvakultury nejsou předmětem předchozího posouzení rizik pro životní prostředí, s výjimkou případů, kdy členské státy hodlají přijmout náležitá opatření.

7. Vysazování a přemísťování za účelem použití v „uzavřených zařízeních akvakultury“ lze v budoucnosti na základě nových vědeckých poznatků a doporučení vyjmout z požadavků týkajících se povolení podle kapitoly III. Pokrok ve vědeckých poznatcích týkajících se biologické bezpečnosti moderních uzavřených systémů se očekává mimo jiné v rámci výzkumu cizích druhů financovaného Společenstvím. Související rozhodnutí bude přijato nejpozději 31. března 2009 postupem stanoveným v článku 24.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „akvakulturou“ činnost definovaná v čl. 3 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu ⁽²⁾;
- 2) „otevřeným zařízením akvakultury“ zařízení, kde se akvakultura provozuje ve vodním prostředí, které není od přírodního vodního prostředí odděleno překážkami bránícími úniku chovaných kusů nebo biologického materiálu, které mohou přežívat a následně se rozmnožovat;
- 3) „uzavřeným zařízením akvakultury“ zařízení, kde se akvakultura provozuje ve vodním prostředí, v němž je zajištěno proudění vody a které je od přírodního vodního prostředí odděleno překážkami bránícími úniku chovaných kusů nebo biologického materiálu, které mohou přežívat a následně se rozmnožovat;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 30.9.2006, s. 71.

⁽²⁾ Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

- 4) „vodními organismy“ veškeré ve vodě žijící druhy patřící do říší živočichové (*Animalia*), rostliny (*Plantae*) a jednobuněčné organismy (*Protista*), včetně všech částí, gamet, semen, vajíček nebo rozmnožovacích částí (klíčků) každého z nich, které mohou přežít nebo se následně rozmnožovat;
- 5) „polyploidními organismy“ uměle vzniklé tetraploidní organismy (4N). Jde o vodní organismy, u nichž bylo technikami buněčné manipulace dosaženo zdvojnásobení počtu chromozomů v buňkách;
- 6) „cizím druhem“
 - a) druh nebo poddruh vodního organismu vyskytující se mimo svůj známý přirozený areál rozšíření a mimo oblast svého přirozeného potenciálu rozšíření;
 - b) polyploidní organismy a uměle křížené druhy schopné rozmnožování, bez ohledu na svůj přirozený areál rozšíření nebo potenciál rozšíření;
- 7) „místně se nevyskytujícím druhem“ druh nebo poddruh vodního organismu, který se z biogeografických důvodů místně nevyskytuje v určité oblasti v rámci svého přirozeného areálu rozšíření;
- 8) „necílovým druhem“ druh nebo poddruh vodního organismu, který může být pro vodní prostředí škodlivý a který je nezáměrně přesunut spolu s vodním organismem, jenž je vysazován nebo přemísťován, s výjimkou organismů způsobujících nákazy, na něž se vztahuje směrnice 2006/88/ES;
- 9) „přesunem“ vysazení nebo přemístění;
- 10) „vysazením“ proces, kterým je cizí druh záměrně přesunut do prostředí mimo svůj přirozený areál rozšíření za účelem využití v akvakultuře;
- 11) „přemístěním“ proces, kterým je místně se nevyskytující druh za účelem využití v akvakultuře záměrně přesunut v rámci svého přirozeného areálu rozšíření do oblasti, kde se z biogeografických důvodů dříve nevyskytoval;
- 12) „pokusným vypuštěním“ vysazení cizích druhů nebo přemístění místně se nevyskytujících druhů v omezeném rozsahu pro posouzení ekologické interakce s původními druhy a stanovišti za účelem testování předpokladů posouzení rizik;
- 13) „žadatelem“ fyzická nebo právnická osoba nebo subjekt navrhuující provést vysazení nebo přemístění vodního organismu;
- 14) „karanténou“ proces, kterým mohou být vodní organismy a veškeré s nimi spojené organismy udržovány v naprosté izolaci od okolního prostředí;

- 15) „karanténním zařízením“ zařízení, ve kterém mohou být vodní organismy a veškeré s nimi spojené organismy udržovány v naprosté izolaci od okolního prostředí;
- 16) „rutinním přesunem“ přesun vodních organismů ze zdroje, u něhož existuje nízké riziko přemístění necílových druhů a který v důsledku vlastností vodních organismů nebo používané akvakulturní metody, například uzavřených systémů definovaných v bodě 3, nepůsobí žádné nepříznivé ekologické účinky;
- 17) „výjimečným přesunem“ jakýkoli přesun vodních organismů nesplňující kritéria pro rutinní přesun;
- 18) „přijímajícím členským státem“ členský stát, na jehož území je vysazen cizí druh nebo přemístěn místně se nevyskytující druh;
- 19) „odesílajícím členským státem“ členský stát, z jehož území se vysazuje cizí druh nebo přemísťuje místně se nevyskytující druhy.

KAPITOLA II

OBEČNÉ POVINNOSTI ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 4

Opatření proti nepříznivým účinkům

Členské státy zajistí přijetí veškerých vhodných opatření s cílem zabránit nepříznivým účinkům na biologickou rozmanitost, a zejména na druhy, stanoviště a funkce ekosystémů, které je možné očekávat od vysazení nebo přemístění vodních organismů a necílových druhů v akvakultuře a jako důsledek rozšíření těchto druhů do volné přírody.

Článek 5

Rozhodovací a poradní orgány

Členské státy určí příslušný orgán nebo orgány, které odpovídají za zajištění plnění požadavků tohoto nařízení (dále jen „příslušný orgán“). Každý příslušný orgán může jmenovat poradní výbor, který mu bude nápomocen a který bude poskytovat náležitě odborné znalosti (dále jen „poradní výbor“). Pokud členský stát poradní výbor nejmenuje, plní úkoly jemu přidělené v tomto nařízení příslušný orgán.

KAPITOLA III

POVOLENÍ

Článek 6

Žádost o povolení

1. Provozovatel akvakultury zamýšlející vysadit cizí druh nebo přemístit místně se nevyskytující druh, na který se nevztahuje

čl. 2 odst. 5, podá příslušnému orgánu přijímajícího členského státu žádost o povolení. Podaná žádost se může týkat více přesunů, k nimž má dojít v období nejvýše sedmi let.

2. Žadatel předloží spolu se žádostí dokumentaci v souladu s orientačními pokyny uvedenými v příloze I. Poradní výbor zaujme stanovisko k tomu, zda daná žádost obsahuje veškeré údaje požadované k posouzení, zda je navrhovaný přesun rutinní nebo výjimečný a zda je možné jej schválit, a o svém stanovisku uvědomí příslušný orgán.

3. Ke konci povoleného období může být podána žádost o další povolení s odkazem na předchozí povolení. Pokud nejsou doloženy žádné nepříznivé účinky na životní prostředí, je navrhovaný přesun považován za rutinní.

Článek 7

Druh navrhovaného přesunu

Poradní výbor zaujme stanovisko k tomu, zda je navrhovaný přesun rutinní nebo výjimečný a zda mu musí předcházet karanténa nebo pokusné vypuštění, a o svém stanovisku uvědomí příslušný orgán.

Článek 8

Rutinní přesun

V případě rutinních přesunů může příslušný orgán vydat povolení a případně vznést požadavek na karanténu nebo pokusné vypuštění, jak je uvedeno v kapitolách IV a V.

Článek 9

Výjimečný přesun

1. V případě výjimečných přesunů se posoudí rizika pro životní prostředí podle přílohy II. Příslušný orgán rozhodne, zda za posouzení rizik pro životní prostředí odpovídá žadatel nebo nezávislý orgán a kdo ponese náklady.

2. Na základě posouzení rizik pro životní prostředí poskytne poradní výbor příslušnému orgánu stanovisko o riziku, a to na formuláři pro souhrnnou zprávu uvedeném v části 3 přílohy II. Jestliže poradní výbor shledá, že riziko je nízké, může příslušný orgán vydat povolení bez dalších náležitostí.

3. Jestliže poradní výbor shledá, že riziko spojené s navrhovaným přemístěním vodních organismů je vysoké nebo střední ve smyslu části 1 přílohy II, posoudí žádost v konzultaci s žadatelem s cílem zjistit, zda jsou k dispozici postupy nebo technologie pro zmírnění rizika, které by je snížily na nízkou úroveň. Poradní výbor předá příslušnému orgánu výsledky svého posouzení s podrobnými informacemi o úrovni rizika a s důvody pro případné snížení rizika, a to na formuláři uvedeném v části 3 přílohy II.

4. Příslušný orgán může vydat povolení pro výjimečný přesun pouze v případě, kdy z posouzení rizik, včetně případných opatření ke zmírnění rizika, vyplývá nízké riziko pro životní prostředí. Každé odmítnutí povolení musí být řádně odůvodněno na odborném základě, a pokud odborné informace dosud nedostačují, na základě zásady obezřetnosti.

Článek 10

Lhůta pro rozhodnutí

1. Žadatel je o rozhodnutí vydat nebo odmítnout povolení písemně uvědomen v přiměřené lhůtě a v každém případě do šesti měsíců ode dne podání žádosti, přičemž se nezapočítává doba, v níž žadatel poskytuje doplňující informace, pokud si je poradní výbor vyžádá.

2. Členské státy, které jsou signatáři ICES, mohou ICES požádat o posouzení žádosti a rizik týkajících se mořských organismů před tím, než poradní výbor zaujme stanovisko. V tom případě se lhůta prodlužuje o šest měsíců.

Článek 11

Přemístění s vlivem na sousední členské státy

1. Mohou-li se možné nebo známé účinky navrženého přesunu organismu na životní prostředí projevit v sousedních členských státech, oznámí příslušný orgán dotčenému členskému státu nebo členským státům a Komisi svůj záměr vydat povolení, a to zasláním návrhu rozhodnutí spolu s důvodovou zprávou a shrnutím posouzení rizik pro životní prostředí uvedeným v části 3 přílohy II.

2. Ostatní dotčené členské státy mohou Komisi předložit písemné připomínky dvou měsíců ode dne oznámení.

3. Do šesti měsíců ode dne oznámení Komise po konzultaci s Vědeckotechnickým a hospodářským výborem pro rybářství, zřízeným článkem 33 nařízení (ES) č. 2371/2002, a Poradním výborem pro rybolov a akvakulturu, zřízeným rozhodnutím 1999/478/ES, potvrdí, zamítne nebo změní navržené rozhodnutí vydat povolení.

4. Do 30 dnů ode dne rozhodnutí Komise mohou dotčené členské státy předložit toto rozhodnutí Radě. Rada může kvalifikovanou většinou přijmout jiné rozhodnutí ve lhůtě dalších 30 dnů.

Článek 12

Odnětí povolení

Jestliže dojde k nepředvídaným událostem s nepříznivými účinky na životní prostředí nebo na původní populaci, může příslušný

orgán povolení v libovolném okamžiku prozatímně nebo trvale odejmout. Každé odnětí povolení musí být odůvodněno na odborném základě, a pokud odborné informace dosud nedostačují, na základě zásady obezřetnosti a s náležitým ohledem na vnitrostátní správní předpisy.

KAPITOLA IV

PODMÍNKY PRO VYSAZENÍ PO VYDÁNÍ POVOLENÍ

Článek 13

Soulad s ostatními předpisy Společenství

Povolení pro vysazení podle tohoto nařízení může být vydáno pouze v případech, kdy je zjevné, že lze splnit požadavky jiných právních předpisů, zejména

- a) veterinární podmínky stanovené ve směrnici 2006/88/ES o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů;
- b) podmínky stanovené ve směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství⁽¹⁾.

Článek 14

Vypuštění do zařízení akvakultury v případě rutinních vysazení

Nerozhodne-li ve výjimečných případech příslušný orgán jinak na základě konkrétních informací poskytnutých poradním výborem, vypuštění vodních organismů do otevřených nebo uzavřených zařízení akvakultury se v případě rutinních vysazení povoluje bez karantény nebo zkušebního vypuštění. Přesun z uzavřeného zařízení akvakultury do otevřeného zařízení akvakultury se za rutinní nepovažuje.

Článek 15

Vypuštění do otevřených zařízení akvakultury v případě výjimečných vysazení

1. V případě výjimečného vysazení podléhá vypuštění vodních organismů do otevřených zařízení akvakultury, je-li to nezbytné, podmínkám stanoveným v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Vodní organismy se umísťují do schváleného karanténního zařízení na území Společenství v souladu s podmínkami uvedenými v příloze III za účelem vytvoření generačního hejna.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.

3. Karanténní zařízení se může nacházet v jiném než přijímajícím členském státu, pokud s tím všechny dotčené členské státy souhlasí a tato možnost byla zahrnuta do posouzení rizik pro životní prostředí podle článku 9.

4. V zařízeních akvakultury přijímajícího členského státu se může použít jen potomstvo vysazovaných vodních organismů, nejsou-li během karantény nalezeny žádné potenciálně škodlivé necílové druhy. Dospělou populaci lze vypustit v případech, kdy se dané organismy v zajetí nerozmnožují nebo nejsou rozmnožování schopné, pokud se potvrdí nepřítomnost potenciálně škodlivých necílových druhů.

Článek 16

Pokusné vypuštění do otevřených zařízení akvakultury

Příslušný orgán může požadovat, aby vypuštění vodních organismů do otevřených systémů akvakultury předcházelo počáteční pokusné vypuštění podléhající zvláštní kontrole šíření a preventivním opatřením založeným na informacích a doporučeních poradního výboru.

Článek 17

Pohotovostní plány

Pro každé výjimečné vysazení a pokusné vypuštění žadatel vypracuje pohotovostní plán, který musí být schválen příslušným orgánem a který zahrnuje mimo jiné odstranění vysazeného druhu z daného prostředí nebo snížení hustoty jeho výskytu a použije se v případě nepředvídaných událostí s nepříznivými účinky na životní prostředí nebo na původní populace. Dojde-li k takové události, pohotovostní plán se okamžitě provede a dané povolení je možné přechodně nebo trvale odejmout podle článku 12.

Článek 18

Sledování

1. Po vypuštění do otevřených zařízení akvakultury se cizí druhy sledují po dobu dvou let nebo po celý rozmnožovací cyklus podle toho, které období je delší, s cílem posoudit, zda byly dopady přesně předpovězeny nebo zda se vyskytly další nebo odlišné dopady. Zkoumá se zejména míra rozšíření příslušného druhu nebo kontrola rozšíření tohoto druhu. Příslušný orgán rozhodne, zda má žadatel dostatečné odborné znalosti nebo zda má sledování provádět jiný subjekt.

2. V závislosti na stanovisku poradního výboru může příslušný orgán požadovat delší období sledování za účelem posouzení možných dlouhodobých účinků na ekosystémy, které nelze snadno zjistit za období stanovené v odstavci 1.

3. Poradní výbor vyhodnotí výsledky programu sledování a zaznamená zejména každou událost, která nebyla správně

předpovězena v posouzení rizik pro životní prostředí. Výsledky tohoto vyhodnocení se zasílají příslušnému orgánu, který shrnutí výsledků zařadí do rejstříku zřízeného podle článku 23.

KAPITOLA V

PODMÍNKY PRO PŘEMÍSTĚNÍ PO VYDÁNÍ POVOLENÍ

Článek 19

Soulad s ostatními předpisy Společenství

Povolení pro přemístění podle tohoto nařízení může být vydáno pouze v případech, kdy je zjevné, že lze splnit požadavky jiných právních předpisů, zejména

- a) veterinární podmínky stanovené ve směrnici 2006/88/ES;
- b) podmínky stanovené ve směrnici 2000/29/ES.

Článek 20

Výjimečné přemístění do otevřených zařízení akvakultury

V případě výjimečného přemístění do otevřených zařízení akvakultury může příslušný orgán vyžadovat, aby vypuštění vodních organismů předcházelo počáteční pokusné vypuštění podléhající zvláštní kontrole šíření a preventivním opatřením založeným na informacích a doporučeních poradního výboru.

Článek 21

Karanténa

Před vypuštěním druhu z výjimečného přemístění do otevřených zařízení akvakultury může přijímající členský stát ve výjimečných případech a s výhradou schválení Komise požadovat karanténu v souladu s čl. 15 odst. 2, 3 a 4. V žádosti o schválení Komise musí být uvedeny důvody, proč je karanténa požadována. Komise na tuto žádost odpoví do 30 dnů.

Článek 22

Sledování po přemístění

Po výjimečném přemístění je daný druh sledován v souladu s článkem 18.

KAPITOLA VI

REJSTŘÍK

Článek 23

Rejstřík

Členské státy vedou rejstřík vysazení a přemístění, který obsahuje především záznamy o všech podaných žádostech a s nimi související dokumentaci shromážděnou před vydáním povolení a během období sledování.

Rejstřík je volně přístupný členským státům a veřejnosti v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ⁽¹⁾.

S cílem umožnit členským státům sdílet informace obsažené v jejich rejstřících lze postupem podle čl. 30 odst. 2 nařízení (ES) č. 2371/2002 zřídit zvláštní informační systém.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Prováděcí pravidla a přizpůsobení technickému pokroku

1. Změny příloh I, II, III a IV a jejich odpovídajících ustanovení s cílem přizpůsobit je technickému a vědeckému pokroku se přijímají postupem podle čl. 30 odst. 2 nařízení (ES) č. 2371/2002.

2. Pokud jde o druh, který se má doplnit do přílohy IV, musí se jednat o vodní organismus, který je v akvakultuře v některých částech Společenství již dlouhou dobu (s ohledem na jeho životní cyklus) bez nepříznivých účinků využíván, a vysazení a přemístění musí být proveditelné bez nezáměrného přesunu potenciálně škodlivých necílových druhů.

3. Komise přijme postupem podle čl. 30 odst. 2 nařízení (ES) č. 2371/2002 prováděcí pravidla zajišťující podmínky nezbytné pro doplnění druhu do přílohy IV tohoto nařízení v souladu s odstavcem 2 tohoto nařízení.

4. Poté, co Komise přijme prováděcí pravidla uvedená v odstavci 3, mohou členské státy Komisi požádat o doplnění druhu do přílohy IV postupem uvedeným v odstavci 1. Členské státy mohou v zájmu doplnění druhu do přílohy IV poskytnout vědecké údaje s cílem prokázat splnění příslušných kritérií. Komise rozhodne o přípustnosti žádosti do pěti měsíců po jejím obdržení, přičemž se nezapočítává doba, v níž členský stát poskytuje doplňující informace, pokud si je Komise vyžádá.

5. O žádostech členských států o doplnění druhu do přílohy IV obdržených před vstupem tohoto nařízení v platnost však Komise rozhodne do 1. ledna 2009.

6. Dotčené členské státy mohou, pokud jde o jejich nejvzdálenější regiony uvedené v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, navrhnout doplnění druhů v samostatné části přílohy IV.

Článek 25

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od uplynutí šesti měsíců po vstupu nařízení Komise obsahujícího prováděcí pravidla uvedená v čl. 24 odst. 3 v platnost, nejpozději však ode dne 1. ledna 2009.

2. Kapitoly I a II a článek 24 se však použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 11. června 2007.

Za Radu

předseda

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

PŘÍLOHA I

ŽÁDOST

(Orientační pokyny pro žadatele k vyplnění dokumentace podle článku 6)

Pokud je to možné, mají být informace podloženy odkazy na odbornou literaturu a záznamy z osobní komunikace s vědeckými autoritami a rybářskými odborníky. Žadatelům se doporučuje rozlišovat mezi přesuny do otevřených nebo uzavřených zařízení akvakultury.

Týká-li se žádost navrhovaného přemístění, a nikoli vysazení, je třeba pro účely této přílohy výrazy „vysazení/vysazený“ nahradit výrazy „přemístění/přemístěný“.

A. Shrnutí

Uveďte stručné shrnutí dokumentu, včetně popisu návrhu, možných dopadů na původní druhy a jejich stanoviště a zmírňujících opatření k minimalizaci možných dopadů na původní druhy.

B. Úvod

1. Název organismu (obecný a vědecký), který je navrhován k vysazení nebo přemístění, s uvedením rodu, druhu, poddruhu nebo případně nižší taxonomické klasifikace.
2. Uveďte vlastnosti daného organismu, včetně zvláštních charakteristických rysů. Přiložte odborné zobrazení nebo fotografii.
3. Popište předchozí výskyt v akvakultuře, zlepšení vlastností nebo (případně) jiná vysazení.
4. Popište cíle a zdůvodnění navrhovaného vysazení, zejména vysvětlení, proč nelze téhož cíle dosáhnout s použitím některého domácího druhu.
5. Jaké alternativní strategie k dosažení cílů návrhu byly zváženy?
6. Jaká je zeměpisná oblast navrhovaného vysazení? Popište přírodní stanoviště, ekosystém a stav ochrany přijímajícího životního prostředí. Přiložte mapu.
7. Uveďte počet organismů, které mají být vysazeny (počáteční, konečný). Lze tento projekt rozdělit do samostatných dílčích částí? Pokud tomu tak je, kolika organismů se týká každá dílčí část?
8. Popište zdroj/e populace/zařízení a genetického materiálu (pokud jsou známy).

C. Informace o vývoji druhu, který má být vysazen – pro každé stadium jeho vývoje

1. Popište původní místo výskytu a jeho změny vzhledem k vysazení.
2. Je dotyčná populace, z níž bude vysazení/přemístění provedeno, spojena s jakýmkoli známým necílovým druhem?
3. Jaké je rozšíření takového necílového druhu v oblasti, z níž daná vysazovaná/přemísťovaná populace pochází?
4. Zaznamenejte, kde byl druh vysazen předtím, a popište ekologické dopady na životní prostředí v přijímající oblasti (dravec, kořist, soupeř nebo strukturální nebo funkční prvky daného stanoviště).
5. Jaké faktory omezují daný druh v oblasti jeho původního výskytu?
6. Popište fyziologické tolerance (kvalita vody, teplota, kyslík a slanost) v každém stadiu vývoje (raná stadia, fáze dospělosti a rozmnožování).

7. Popište preference a tolerance týkající se stanoviště v každém stadiu vývoje.
8. Popište reprodukční biologii.
9. Popište migrační chování.
10. Popište potravní preference v každém stadiu vývoje.
11. Popište rychlost růstu a délku života (rovněž v oblasti navrhovaného vysazení, je-li to známo).
12. Jaké je stáří nebo věkové rozpětí dotyčného druhu?
13. Popište rysy chování (sociální, teritoriální, agresivní).

D. Interakce s původními druhy

1. Jaké jsou možnosti přežití a usídlení se vysazeného organismu, pokud unikne? (Tato otázka se týká přesunů do otevřených a uzavřených zařízení akvakultury.)
2. Jaké nebo jaká stanoviště pravděpodobně vysazený druh v navrhované oblasti vysazení obsadí a dojde k překrytí s nějakým zranitelným nebo ohroženým druhem? (Uveďte, zda navrhovaná oblast vysazení zahrnuje i přilehlé vodní plochy.)
3. Se kterými původními druhy dojde k překrytí jejich ekologických nik? Existují nějaké nevyužité ekologické zdroje, které by tento druh mohl využít?
4. Čím se bude vysazený organismus v přijímajícím prostředí živit?
5. Budou mít jejich potravní potřeby nepříznivý vliv na přijímající ekosystém?
6. Budou vysazené organismy schopny přežít a úspěšně se množit v navrhované oblasti vysazení nebo bude nutno každoročně obnovovat chov? (Tato otázka se týká druhů, které nejsou určeny pro uzavřená zařízení akvakultury.)
7. Budou se vysazené organismy křížit s původními druhy? Může v důsledku navrhovaného vysazení dojít k zániku některých původních druhů nebo populací? Je možné, že vysazené organismy budou mít nějaký vliv na chování při tření a na místa tření místních druhů?
8. Může mít navrhované vysazení nějaké účinky na stanoviště nebo kvalitu vody?

E. Přijímající prostředí a přilehlé vody

1. Uveďte věcné informace o přijímajícím prostředí a přilehlých vodních plochách, jako je například sezónní teplota vody, slanost a zákal, jakož i rozpuštěný kyslík, kyselost (pH), živiny a kovy. Odpovídají tyto parametry tolerancím nebo preferencím vysazovaného druhu a podmínkám požadovaným pro jeho reprodukci?
2. Uveďte seznam druhů (hlavních vodních obratlovců, bezobratlých a rostlin) v přijímajících vodách.
3. Uveďte informace o stanovišti v dané oblasti vysazení, včetně přiléhajících vod, a identifikujte nejdůležitější stanoviště. Které z těchto parametrů odpovídají tolerancím nebo preferencím organismů, které tam mají být vysazené? Mohou vysazené organismy poškodit některá z dotyčných stanovišť?
4. Popište přirozené nebo umělé překážky, které by měly zabránit přemísťování vysazených organismů do sousedních vod.

F. Sledování

Popište plánovaný způsob následného hodnocení úspěšnosti vysazení těchto druhů a způsob hodnocení případných nepříznivých vlivů na původní druhy a jejich stanoviště.

G. Plán řízení

1. Popište plán řízení navrženého vysazení. Měl by zahrnovat, mimo případné další, zejména tyto informace:
 - a) opatření, jejichž pomocí se zabrání tomu, aby se do dodávky nedostaly žádné jiné druhy (necílové druhy);
 - b) kdo bude oprávněn používat navrhované organismy a za jakých podmínek?
 - c) bude mít navržené vysazení zaváděcí etapu předcházející obchodnímu využití?
 - d) popis pohotovostního plánu pro odstranění druhu;
 - e) popis plánu zajištění kvality daného návrhu a
 - f) jiné zákonné požadavky, které musí být splněny.
2. Popište uskutečňovaná chemická, biofyzikální a řídicí opatření, která mají zabránit náhodnému úniku organismů a necílových druhů do necílového přijímajícího ekosystému a jejich usazení v něm. Podrobně popište vodní zdroj, místo určení odpadních vod, případné čištění odpadních vod, blízkost dešťové kanalizace, kontrolu dravců, zabezpečení místa a podle potřeby opatření k zabránění úniků.
3. Popište pohotovostní plány, které budou použity v případě neúmyslného, náhodného nebo neoprávněného uvolnění organismů z chovných zařízení a líhní nebo v případě náhodného nebo neočekávaného rozšíření osídlení po uvolnění.
4. Pokud je podstatou tohoto návrhu vznik oblasti rybolovu, popište podrobně její cíle. Kdo bude mít prospěch z této oblasti rybolovu? Popište podrobně plán řízení a případně i změny plánů řízení týkající se dotyčných druhů.

H. Obchodní údaje

1. Uveďte jméno vlastníka nebo společnosti, číslo povolení k chovu vodních živočichů a (případně) živnostenské oprávnění nebo název státní agentury nebo úřadu, včetně jména, telefonního a faxového čísla a adresy elektronické pošty kontaktní osoby.
2. Poskytněte odhad hospodářské životaschopnosti navrhovaného projektu.

I. Odkazy

1. Uveďte podrobný seznam veškerých odkazů zmíněných během zpracování žádosti.
 2. Uveďte seznam jmen a adres konzultovaných vědeckých autorit a rybářských odborníků.
-

PŘÍLOHA II

Postupy a minimální prvky, kterými je třeba se zabývat při hodnocení ekologických rizik předpokládaných podle článku 9

Při hodnocení rizik souvisejících s vysazením nebo přemístěním vodních organismů je nezbytné zhodnotit pravděpodobnost a dopady usazení takových organismů.

V rámci tohoto postupu se řeší hlavní environmentální aspekty. Postup poskytuje standardizovanou metodu hodnocení rizik genetických a ekologických dopadů, jakož i možnost vysazení necílového druhu, které by mohlo ovlivnit původní druhy v navrhovaných přijímajících vodách.

Během přezkumu se důraz klade nikoli na konečné výsledky hodnocení, ale na podrobné biologické a jiné významné informace, na nichž jsou založeny. V případě odborné nejistoty je třeba uplatnit zásadu obezřetnosti.

Týká-li se žádost navrhovaného přemístění, a nikoli vysazení, je třeba pro účely této přílohy výrazy „vysazení/vysazený“ nahradit výrazy „přemístění/přemístěný“.

ČÁST 1

POSTUP PŘI HODNOCENÍ EKOLOGICKÝCH A GENETICKÝCH RIZIK

Krok 1

Pravděpodobnost usazení a rozšíření mimo zamýšlenou oblast vysazení

Událost	Pravděpodobnost (V, S, N) ⁽¹⁾	Jistota (VJ, PJ, PN, VN) ⁽²⁾	Poznámky na podporu hodnocení ⁽³⁾
Vysazený nebo přemístěný druh unikne nebo se rozptýlí a úspěšně obsadí a osídlí zamýšlenou oblast vysazení mimo kontrolu zařízení akvakultury.			
Vysazený nebo přemístěný druh unikne nebo se rozptýlí a rozšíří se mimo zamýšlenou oblast vysazení.			
Konečné hodnocení ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ V = vysoká, S = střední, N = nízká

⁽²⁾ VJ = vysoká jistota, PJ = přiměřená jistota, PN = přiměřená nejistota, VN = vysoká nejistota

⁽³⁾ Hodnotitelé naleznou vodítko v dodatcích A a B kodexu chování ICES.

⁽⁴⁾ Konečná míra pravděpodobnosti usazení a rozšíření má hodnotu prvku s nejnižším hodnocením (například vysoké a nízké hodnocení výše uvedených prvků bude mít za následek konečné nízké hodnocení). Znovu se upozorňuje na to, že o usazení mimo zamýšlenou oblast vysazení se uvažuje tehdy, kdy nastanou oba dva případy, tj. jak pravděpodobnost, že organismus úspěšně obsadí a osídlí zamýšlenou oblast vysazení (bez ohledu na to, zda jde o uzavřené prostředí, jako je nějaké zařízení, nebo o přirozené stanoviště), tak pravděpodobnost rozšíření mimo zamýšlenou oblast vysazení (jeho odhad je popsán výše). Konečnému hodnocení na úrovni jistota je přiřazena hodnota prvku s nejnižší úrovní jistoty (například hodnocení vysoká jistota a přiměřená jistota by mělo za následek konečné hodnocení přiměřená jistota). Při získávání konečného hodnocení je třeba zohlednit škodlivost usazení a rozšíření, jakož i poměr rizik a přínosů.

Krok 2

Dopady usazení a rozšíření

Událost	Pravděpodobnost (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
Genetické mísení s místními populacemi vede ke ztrátě genetické rozmanitosti.			

Událost	Pravděpodobnost (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
Soutěžení (o potravu, o prostor) s původními populacemi nebo lov těchto populací vede k jejich zániku.			
Jiné nežádoucí události ekologické povahy			
Některý z výše popsaných důsledků přetrvává i po odstranění vysazeného druhu.			
Konečné hodnocení ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Hodnotitelé naleznou vodítko v dodatcích A a B kodexu chování ICES.
⁽²⁾ Konečné hodnocení dopadů usazení a rozšíření má hodnotu prvku (individuální pravděpodobnost) s nejvyšším hodnocením a konečné hodnocení úrovně jistoty má hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

Krok 3

Potenciální rizika spojená s cizími a místně se nevyskytujícími druhy

Na základě hodnocení v kroku 1 a 2 se uvede jediná hodnota:

Prvek	Potenciální riziko (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
Usazení a rozšíření (krok 1)			
Ekologické dopady (krok 2)			
Konečné hodnocení celkového potenciálního rizika ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Hodnotitelé naleznou vodítko v dodatcích A a B kodexu chování ICES.
⁽²⁾ Konečné zařazení potenciálního rizika má hodnotu rovnající se nejvyšší hodnotě ze dvou pravděpodobností, pokud nedojde k přírůstku pravděpodobnosti mezi oběma odhady (tj. je-li riziko usazení a rozšíření vysoké a riziko ekologických důsledků je střední, konečné hodnocení má hodnotu, která se rovná nejvyšší z obou pravděpodobností, totiž vysoké riziko. V případě přírůstku pravděpodobnosti mezi oběma odhady (tj. vysokého i nízkého současně) je konečná hodnota střední.

Výsledky tohoto hodnocení se vyjadřují v podobě těchto rizikových úrovní:

Vysoce rizikový přesun:

- je spojen s vysokým rizikem poškození biologické rozmanitosti vlivem rozšíření a jiných ekologických dopadů;
- je prováděn v podmínkách chovu představujících zvýšené riziko takového poškození;
- zahrnuje zařízení akvakultury prodávající živé vodní živočichy k dalšímu chovu nebo doplňování stavu;
- v důsledku toho vzbuzuje přesun velké obavy (jsou požadována významná zmírňující opatření). Doporučuje se, aby byl návrh zamítnut, ledaže by bylo možné vypracovat zmírňující postupy snižující riziko na úroveň „nízké“.

Středně rizikový přesun:

- je spojen se středním rizikem poškození biologické rozmanitosti vlivem rozšíření a jiných ekologických dopadů;
- je prováděn v podmínkách chovu nezvyšujících nezbytně riziko takového poškození, berouc v úvahu daný druh a podmínky omezení;
- zahrnuje zařízení akvakultury prodávající své produkty především k lidské spotřebě;

- d) v důsledku toho vzbuzuje daný přesun mírné obavy. Doporučuje se, aby byl návrh zamítnut, ledaže by bylo možné vypracovat zmírňující postupy snižující riziko na úroveň „nízké“.

Nízkorizikový přesun:

- a) představuje nízké riziko poškození biologické rozmanitosti vlivem rozšíření a jiných ekologických dopadů;
- b) je prováděn v podmínkách chovu nezvyšujících riziko takového poškození;
- c) zahrnuje zařízení akvakultury prodávající své produkty pouze k lidské spotřebě;
- d) v důsledku toho nevzbuzuje daný přesun téměř žádné obavy. Doporučuje se, aby byl návrh schválen. Zmírňující opatření nejsou zapotřebí.

Návrh lze schválit v předložené podobě (nevyžadují se žádná zmírňující opatření) pouze v případě, že celkový odhad potenciálního rizika je nízký a celková jistota, pro niž bylo celkové riziko odhadnuto, je na úrovni vysoká nebo přiměřená jistota.

Vyplyne-li z první analýzy, že celkové riziko je v kategorii vysoké nebo střední, musí být součástí žádosti opatření k omezení nebo zmírnění následků, jež podléhají následné analýze rizika, dokud konečné hodnocení celkové rizika není nízké s hodnocením na úrovni vysoká nebo přiměřená jistota. Popis těchto dodatečných kroků, včetně podrobného popisu opatření k omezení nebo zmírnění následků, je nedílnou součástí posouzení rizik.

ČÁST 2

POSTUP PŘI HODNOCENÍ NECÍLOVÝCH DRUHŮ

Krok 1

Pravděpodobnost usazení a rozšíření necílových druhů mimo zamýšlenou oblast vysazení

Událost	Pravděpodobnost (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
V důsledku vysazení nebo přemístění vodních organismů je vysazen necílový druh.			
Vysazený necílový druh nalezne vhodné stanoviště nebo hostitelské organismy.			
Konečné hodnocení ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Hodnotitelé naleznou vodítko v dodatcích A a B kodexu chování ICES.

⁽²⁾ Konečné hodnocení pravděpodobnosti má hodnotu prvku s nejnižším hodnocením rizika a konečné hodnocení úrovně jistoty má rovněž hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

Krok 2

Dopady usazení a rozšíření necílových druhů

Událost	Pravděpodobnost (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
Necílový druh soutěží s původními populacemi nebo je loví, což vede k jejich zániku.			
Genetické mísení necílových druhů s místní populací vede ke ztrátě genetické rozmanitosti.			
Jiné nežádoucí události ekologické nebo patologické povahy			

Událost	Pravděpodobnost (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
Některý z výše uvedených důsledků přetrvává i po odstranění necílového druhu.			
Konečné hodnocení ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Hodnotitelé naleznou vodítko v dodatcích A a B kodexu chování ICES.

⁽²⁾ Konečné hodnocení důsledků má hodnotu nejvyššího hodnocení rizika a konečné hodnocení úrovně jistoty má rovněž hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

Krok 3

Potenciální riziko související s necílovými druhy

Na základě hodnocení v prvním a druhém kroku se uvede jediná hodnota:

Prvek	Potenciální riziko (V, S, N)	Jistota (VJ, PJ, PN, VN)	Poznámky na podporu hodnocení ⁽¹⁾
Usazení a rozšíření (krok 1)			
Ekologické dopady (krok 2)			
Konečné hodnocení ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Hodnotitelé naleznou vodítko v dodatcích A a B kodexu chování ICES.

⁽²⁾ Konečné hodnocení potenciálního rizika má hodnotu prvku s nejnižším hodnocením rizika a konečné hodnocení úrovně jistoty má rovněž hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

Podmínky vztahující se na hodnocení potenciálu rizika spojeného s cizími druhy (část 1) mají obdobně platit i pro toto potenciální riziko spojené s necílovými druhy (část 2), včetně povinnosti zavést opatření k omezení a zmírnění rizika.

ČÁST 3

CELKOVÉ POSOUZENÍ EKOLOGICKÝCH RIZIK – SOUHRNNÁ ZPRÁVA

- Historie, východisko a zdůvodnění požadavku:
 - Souhrnné informace o posouzení rizik
 - Souhrn posouzení ekologického a genetického rizika
 - Souhrn posouzení rizika necílových druhů
- Poznámky:
- Zmírňující opatření:
- Závěrečné prohlášení o celkovém potenciálu rizika organismu:
- Doporučení pro příslušný orgán:

PŘÍLOHA III

Karanténa

Karanténa je prostředkem k tomu, aby živá zvířata nebo rostliny a veškeré s nimi spojené organismy byly udrženy v naprosté izolaci od okolního prostředí s cílem zabránit jejich vlivu na druhy žijící ve volné přírodě a na chované druhy, jakož i nežádoucím změnám přirozeného ekosystému.

Cizí a místně se nevyskytující druhy je nezbytné držet v karanténě dostatečně dlouho, aby bylo možno zjistit všechny necílové druhy a potvrdit absenci patogenních původců nebo nákaz. Příslušná jednotka by měla být postavena v souladu s technickým popisem příslušného orgánu v členském státě umístění, který odpovídá za její schválení. Trvání karantény musí být uvedeno v povolení. Pokud zařízení není umístěno v přijímajícím členském státě, dohodnou se na trvání karantény poradní orgán příslušný pro zařízení a poradní orgán v přijímajícím členském státě.

Provozovatelé jsou povinni provozovat karanténní zařízení v souladu s níže uvedenými podmínkami. Provozovatel musí mít rovněž zaveden program zajištění kvality a musí vydat provozní příručku.

Týká-li se žádost navrhovaného přemístění, a nikoli vysazení, je třeba pro účely této přílohy výrazy „vysazení/vysazený“ nahradit výrazy „přemístění/přemístěný“.

Odstraňování odpadních vod a odpadů

Veškeré odpadní vody a odpady z daného zařízení musí být zpracovány tak, aby byly účinně zničeny veškeré cílové druhy a související organismy. V zájmu zajištění jejich nepřetržitého fungování a úplné kontroly musí být čistírný odpadních vod z karanténních zařízení vybaveny bezpečnostními záložními mechanismy.

Vyčištěné odpadní vody a odpady mohou obsahovat látky škodlivé pro životní prostředí (například prostředky proti usazeninám) a musí být odstraněny způsobem minimalizujícím dopad na životní prostředí.

Je třeba zpracovat podrobný popis odstranění odpadních vod a pevných odpadů, včetně seznamu osob odpovědných za čištění a dodržování lhůt. Systém musí být sledován, aby se zajistil jeho účinný provoz a včasné zjištění případných poruch.

Fyzické oddělení

Přemístěné organismy musí být drženy odděleně od jiných organismů, aby se zajistilo, že jsou pod kontrolou. To se nevztahuje na indikační druhy, které jsou konkrétně používány k testování dopadů vysazeného druhu. Musí se zabránit přístupu ptáků, jiných živočichů, původců nákaz a kontaminujících látek.

Pracovníci

Přístup smějí mít jen vyškolení a pověřeni pracovníci. Před opuštěním daného zařízení by obuv, ruce a veškeré materiály používané v zařízení měly být dezinfikovány (viz dále).

Zařízení

Po obdržení je třeba se všemi vývojovými etapami, nádržemi, vodou, přepravními nádobami a vybavením, které přišlo do styku s vysazeným druhem, včetně přepravních vozidel, zacházet tak, aby se zabránilo úniku daného druhu nebo s ním spojených necílových druhů ze zařízení. Veškeré přepravní a balicí materiály musí být dezinfikovány nebo spáleny, je-li spalování daného materiálu dovoleno.

Úhyn a zneškodňování

Denně musí být prováděny záznamy úhynu a musí být k dispozici příslušným orgánům k inspekci. Uhynulé organismy musí být ponechány na místě. Žádné uhynulé organismy, tkáně ani schránky nesmějí být odstraněny bez schváleného zpracování, aby se zajistila úplná dezinfekce. Lze použít metodu tepelného zpracování, jako je spalování (autoklávování) nebo chemická sterilizace.

Uhyn organismů musí být oznámen příslušným orgánům a členské státy musí včas vyšetřit jeho důvod. Uchovávání, přeprava a odstranění uhynulých organismů musí být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu ⁽¹⁾.

Inspekce a zkoušky

U necílových druhů je nutno provádět pravidelné inspekce. Jsou-li v organismu zjištěny takové druhy nebo dříve nezjištěné choroby nebo paraziti, musí být přijata opatření nutná ke zvládnutí situace. Tato opatření mohou zahrnovat zničení dotýčných organismů a dezinfekci zařízení.

Trvání

Obvyklé trvání karantény se různí podle dotýčného organismu, sezónnosti dotýčného necílového druhu a podmínek chovu.

Vedení záznamů

Karanténní zařízení musí vést přesné záznamy těchto skutečností:

- doba příchodu a odchodu pracovníků,
- počet uhynulých jedinců a způsob jejich uchovávání nebo odstranění,
- zpracovávání vstupní vody a odpadních vod,
- vzorky poskytnuté odborníkům ke zkouškám na necílové druhy,
- veškeré neobvyklé podmínky, které mají vliv na fungování karantény (výpadky elektrického proudu, poškození budov, obtížné klimatické podmínky atd.).

Dezinfekce

Dezinfekce se provádí pomocí dezinfekčních prostředků v dostatečné koncentraci a po dostatečnou dobu, aby bylo možno zničit škodlivé organismy. Dezinfekční prostředky a jejich koncentrace sloužící pro dezinfekci v rámci karantény musí vycházet z úplné dezinfekce mořské i sladké vody. Pro pravidelnou dezinfekci zařízení se musí používat podobné koncentrace. Doporučuje se, aby veškeré dezinfekční prostředky byly před vypuštěním do okolního prostředí neutralizovány a zařízení používající mořskou vodu se vypořádala se zbytkovými oxidanty vznikajícími při chemické dezinfekci. V mimořádných situacích, například při zjištění dovezeného parazita nebo původce choroby, musí být k dispozici dostatečné množství dezinfekčních prostředků, aby bylo možné dezinfikovat celé zařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2007/2006 (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 98).

PŘÍLOHA IV

Seznam druhů podle čl. 2 odst. 5

Pstruh duhový (*Oncorhynchus mykiss*)

Siven americký (*Salvelinus fontinalis*)

Kapr obecný (*Cyprinus carpio*)

Amur bílý (*Ctenopharyngodon idella*)

Tolstolobik bílý (*Hypophthalmichthys molitrix*)

Tolstolobec pestrý (*Aristichthys nobilis*)

Ústřice obrovská (*Crassostrea gigas*)

Tapeska filipínská (*Ruditapes philippinarum*)

Okounek pstruhový (*Micropterus salmoides*)

Siven alpský (*Salvelinus alpinus*)

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 25. června 2007

**o zřízení Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí na období 2007 až 2013
jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“**

(2007/435/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 63 odst. 3 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem postupně vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva potřebu přijetí opatření k zajištění volného pohybu osob ve spojení s doprovodnými opatřeními týkajícími se kontrol na vnějších hranicích, azylu a přistěhovalectví a přijetí opatření týkajících se azylu a přistěhovalectví a zajištění práv státních příslušníků třetích zemí.
- (2) Evropská rada na zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 uvedla, že Evropská unie musí zajistit spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí, kteří legálně pobývají na území jejích členských států. Ráznější integrační politika by měla vést k tomu, aby jim byly uděleny práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi občanů Evropské unie. Tato politika by měla též podpořit opatření proti diskriminaci v hospodářském, sociálním

a kulturním životě a rozvíjet opatření proti rasismu a xenofobii.

- (3) Integrace státních příslušníků třetích zemí ve členských státech je klíčovou složkou prosazování hospodářské a sociální soudržnosti, jednoho z hlavních cílů Společenství uvedených ve Smlouvě. S ohledem na Smlouvu by však Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí (dále jen „fond“) měl být zaměřen především na nově příchozí státní příslušníky třetích zemí, pokud jde o spolufinancování konkrétních akcí na podporu procesu integrace v členských státech.
- (4) V Haagském programu ze dnů 4. a 5. listopadu 2004 Evropská rada zdůrazňuje, že rozvoj účinných politik má zásadní význam pro dosažení cíle stability a soudržnosti ve společnostech členských států. Požaduje lepší koordinaci vnitrostátních integračních politik na základě společného rámce a vyzývá členské státy, Radu a Komisi, aby prosazovaly strukturální výměnu zkušeností a informací v oblasti integrace.
- (5) V souladu s požadavkem Haagského programu zavedla Rada a zástupci vlád členských států dne 19. listopadu 2004 „Společné základní zásady pro politiku v oblasti integrace přistěhovalců v Evropské unii“ (dále jen „společné základní zásady“). Společné základní zásady pomáhají členským státům formulovat integrační politiky prostřednictvím promyšlené příručky obsahující základní zásady, na

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 14. února 2006 (Úř. věst. C 88, 11.4.2006, s. 15).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 16. listopadu 2005 (Úř. věst. C 115, 16.5.2006, s. 47).

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 14. prosince 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

jejichž základě mohou členské státy posuzovat a hodnotit své činnosti.

- (6) Společné základní zásady doplňují právní předpisy Společenství v oblasti přijímání a pobytu legálně pobývajících příslušníků třetích zemí ohledně sloučení rodiny a osob s dlouhodobým pobytem, jakož i jiné příslušné stávající právní úpravy, včetně těch, které se týkají rovnosti žen a mužů, boje proti diskriminaci a sociálního začlenění, a plně s těmito předpisy a právními úpravami spolupůsobí.
- (7) V závěrech Rady ze dnů 1. a 2. prosince 2005 o společném programu pro integraci, které upomínají na sdělení Komise ze dne 1. září 2005 s názvem „Společný program pro integraci: rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“, se zdůrazňuje potřeba posílit integrační politiky členských států a uznává se v nich význam definování rámce na evropské úrovni pro integraci legálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ve všech aspektech společnosti, a zejména konkrétní opatření k provádění společných základních zásad.
- (8) Jestliže se některému z členských států nepodaří vypracovat a provést úspěšnou integrační politiku, mohlo by to mít pro ostatní členské státy a Evropskou unii různé nepříznivé důsledky.
- (9) Za účelem podpory tohoto programování v oblasti integrace zanesl rozpočtový orgán do souhrnného rozpočtu Evropské unie na období 2003 až 2006 zvláštní rozpočtové prostředky pro financování pilotních projektů a přípravných akcí v oblasti integrace.
- (10) S ohledem na pilotní projekty a přípravné akce v oblasti integrace a s odkazem na sdělení Komise o přistěhovalectví, integraci a zaměstnanosti a na první výroční zprávu o migraci a integraci se považuje za nezbytné poskytnout Společenství od roku 2007 konkrétní nástroj pomáhající členským státům vytvořit a provádět integrační politiky umožňující státním příslušníkům třetích zemí pocházejícím z odlišného kulturního, náboženského, jazykového a etnického prostředí, aby splnili podmínky pobytu, a usnadňující jejich integraci do evropských společností v souladu se společnými základními zásadami a jako doplněk k Evropskému sociálnímu fondu.
- (11) Pro zajištění soudržné reakce Společenství na integraci státních příslušníků třetích zemí by akce financované z fondu měly být konkrétní a měly by se vzájemně doplňovat s akcemi financovanými v rámci Evropského sociálního fondu a Evropského uprchlického fondu. V této souvislosti by měla být vypracována konkrétní společná programovací opatření pro zajištění soudržné reakce Společenství, pokud jde o integraci státních příslušníků třetích zemí, prostřednictvím fondu a Evropského sociálního fondu.
- (12) Vzhledem k tomu, že fond a Evropský sociální fond podléhají sdílenému řízení s členskými státy, měla by být též přijata opatření na vnitrostátní úrovni k zajištění důsledného provádění fondu. K tomuto účelu by se mělo od orgánů členských států odpovědných za provádění tohoto fondu vyžadovat, aby zavedly mechanismy spolupráce a koordinace s orgány, které členské státy pověří řízením provádění Evropského sociálního fondu a Evropského uprchlického fondu, a aby zajistily, že akce v rámci fondu budou konkrétní a budou se vzájemně doplňovat s akcemi financovanými v rámci Evropského sociálního fondu a Evropského uprchlického fondu.
- (13) Pokud jde o spolufinancování konkrétních opatření na podporu procesu integrace státních příslušníků třetích zemí v členských státech, mělo by být toto rozhodnutí zaměřeno zejména na opatření týkající se nově přichozích státních příslušníků třetích zemí. V této souvislosti by bylo možné učinit odkaz na směrnici Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty⁽¹⁾, která uvádí pětileté období legálního pobytu jako požadavek, který musí státní příslušníci třetích zemí splnit, aby získali nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.
- (14) Fond by měl členským státům rovněž poskytnout podporu, pokud jde o zvýšení jejich schopnosti vypracovávat, provádět, monitorovat a obecně hodnotit veškeré strategie, politiky a opatření k integraci státních příslušníků třetích zemí, jakož i o výměnu informací, osvědčených postupů a spolupráci v členských státech a mezi nimi, které přispívají ke zlepšení této schopnosti.
- (15) Toto rozhodnutí je navrženo tak, aby tvořilo součást celistvého rámce skládajícího se také z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES ze dne 23. května 2007 o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES⁽²⁾, z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 574/2007/ES ze dne 23. května 2007 o zřízení Fondu pro vnější hranice na období 2007 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“⁽³⁾ a z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 575/2007/ES ze dne 23. května 2007 o zřízení Evropského návratového fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“⁽⁴⁾, jehož cílem je řešit otázku spravedlivého sdílení odpovědnosti mezi členskými státy ohledně finanční zátěže vyplývající ze zavádění integrovaného řízení vnějších hranic Evropské unie a z provádění společné azylové a přistěhovačské politiky vyvinuté podle hlavy IV části třetí Smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ Úř. věst. L 144, 6.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 144, 6.6.2007, s. 22.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 144, 6.6.2007, s. 45.

- (16) Podpora poskytovaná fondem by byla účinněji a lépe zaměřena, pokud by spolufinancování způsobilých akcí vycházelo ze strategického víceletého programu, který vypracuje každý členský stát na základě dialogu s Komisí.
- (17) Na základě strategických pokynů přijatých Komisí by měl každý členský stát připravit víceletý program zohledňující jeho konkrétní situaci a potřeby a stanovit v něm svou strategii vývoje, která by měla tvořit rámec pro provádění akcí, jejichž výčet má být uveden v ročních programech.
- (18) V souvislosti se sdíleným řízením uvedeným v čl. 53 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, (dále jen „finanční nařízení“) by měly být upřesněny podmínky umožňující Komisi vykonávat své úkoly při plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie a vyjasněny povinnosti týkající se spolupráce členských států. Uplatňování těchto podmínek by Komisi umožnilo přesvědčit se, že členské státy využívají fond legálně a správně a v souladu se zásadou řádného finančního řízení ve smyslu článku 27 a čl. 48 odst. 2 finančního nařízení.
- (19) Měla by být stanovena objektivní kritéria pro přidělování dostupných ročních zdrojů členským státům. Tato kritéria by měla brát v úvahu celkový počet státních příslušníků třetích zemí legálně pobývajících v členských státech a celkový počet nově přijatých státních příslušníků třetích zemí v daném referenčním období.
- (20) Členské státy by měly přijmout náležitá opatření k zajištění správného fungování řídicího a kontrolního systému a kvality provádění. K tomuto účelu je třeba stanovit obecné zásady a nezbytné funkce, které musí všechny programy splňovat.
- (21) V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality by členské státy měly nést hlavní odpovědnost za působení fondu a kontrolu tohoto působení.
- (22) Pro zajištění účinného a správného provádění víceletých a ročních programů je nezbytné upřesnit povinnosti členských států, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy, potvrzování výdajů a předcházení nesrovnalostem a porušením práva Společenství, jejich zjišťování a nápravu. Zejména pokud jde o řízení a kontrolu, je nutné stanovit, jakými způsoby členské státy zajišťují, že příslušné systémy existují a uspokojivě fungují.
- (23) Měla by být podporována spolupráce mezi členskými státy a Komisí v oblasti finanční kontroly, aniž jsou dotčeny pravomoci Komise v této oblasti.
- (24) Účinnost a dopad akcí podporovaných fondem závisí rovněž na jejich hodnocení a na šíření jejich výsledků. V této souvislosti by měly být výslovně upraveny povinnosti členských států a Komise, jakož i postupy zajišťující spolehlivost hodnocení a kvalitu souvisejících informací.
- (25) Akce by měly být hodnoceny s ohledem na svůj přezkum v polovině období a na hodnocení svých dopadů a postup hodnocení by měl být začleněn do systému monitorování projektu.
- (26) Komise by při zohlednění významu viditelnosti financování Společenstvím měla poskytnout obecné pokyny usnadňující, aby každý orgán, nevládní organizace, mezinárodní organizace nebo jakýkoli další subjekt přijímající grant z fondu poskytnutou podporu náležitě uznal, a vzít přitom v úvahu postupy pro ostatní nástroje se sdíleným řízením, jako jsou strukturální fondy.
- (27) Toto rozhodnutí stanoví pro celou dobu trvání programu finanční krytí ve smyslu bodu 38 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽²⁾, aniž jsou tím dotčeny pravomoci rozpočtového orgánu vymezené Smlouvou.
- (28) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž podpory integrace státních příslušníků třetích zemí v hostitelských společnostech členských států v rámci společných základních zásad, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodů rozsahu a účinků akce lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (29) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾.
- (30) Aby se zajistilo včasné provádění fondu, mělo by se toto rozhodnutí použít od 1. ledna 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES, Euratom) č. 1995/2006 (Úř. věst. L 390, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (31) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (32) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Irsko dopisem ze dne 6. září 2005 své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (33) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Spojené království dopisem ze dne 27. října 2005 své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, CÍLE A AKCE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto rozhodnutím se zřizuje na období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013 Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí (dále jen „fond“), který je součástí celistvého rámce zahrnujícího rovněž rozhodnutí č. 573/2007/ES, rozhodnutí č. 574/2007/ES a rozhodnutí č. 575/2007/ES, s cílem přispět k posílení prostoru svobody, bezpečnosti a práva a k uplatňování zásady solidarity mezi členskými státy.

Toto rozhodnutí stanoví cíle, k jejichž dosahování fond přispívá, jeho provádění, dostupné finanční zdroje a kritéria pro přidělování těchto dostupných finančních zdrojů.

Dále stanoví pravidla pro správu fondu, včetně finančních, a monitorovací a kontrolní mechanismy, které jsou založeny na sdílení odpovědnosti mezi Komisí a členskými státy.

2. Do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí spadají státní příslušníci třetích zemí, kteří se nacházejí na území třetí země, jichž se týkají konkrétní opatření před odjezdem a kteří splňují podmínky stanovené vnitrostátním právem, včetně podmínek týkajících se schopnosti integrace do společnosti daného členského státu.

3. Do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí nespádají státní příslušníci třetích zemí, kteří podali žádost o azyl, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, nebo kteří požívají postavení uprchlíka nebo status podpůrné ochrany, anebo kteří splňují podmínky pro uznání za uprchlíka nebo podmínky pro udělení statusu podpůrné ochrany v souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany⁽¹⁾.

4. Státním příslušníkem třetí země se rozumí osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy.

Článek 2

Obecný cíl fondu

1. Obecným cílem fondu je podpora členských států v jejich úsilí umožnit státním příslušníkům třetích zemí pocházejícím z odlišného hospodářského, sociálního, kulturního, náboženského, jazykového a etnického prostředí, aby splnili podmínky pobytu, a usnadnit jejich integraci do evropské společnosti.

Fond se zaměřuje především na akce v souvislosti s integrací nově příchozích státních příslušníků třetích zemí.

2. Na podporu cíle uvedeného v odstavci 1 přispívá fond k vypracování a provádění vnitrostátních strategií integrace státních příslušníků třetích zemí ve všech aspektech společnosti, zejména s přihlédnutím k zásadě, že integrace je obousměrný dynamický proces vzájemného přizpůsobování všech přistěhovalců a obyvatel členských států.

3. Fond přispívá k financování technické pomoci z podnětu členských států nebo Komise.

Článek 3

Zvláštní cíle

Fond přispívá k dosahování těchto zvláštních cílů:

- usnadnění rozvoje a vedení řízení o přijetí, která se týkají procesu integrace státních příslušníků třetích zemí a která tento proces podporují;
- rozvoj a provádění procesu integrace nově příchozích státních příslušníků třetích zemí v členských státech;
- zvýšení schopnosti členských států rozvíjet, provádět, monitorovat a vyhodnocovat politiky a opatření pro integraci státních příslušníků třetích zemí;
- výměna informací, osvědčených postupů a spolupráce v rámci členských států a mezi nimi, pokud jde o rozvoj, provádění, monitorování a vyhodnocování politik a opatření pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

Článek 4

Způsobitelné akce v členských státech

1. Pokud jde o cíl uvedený v čl. 3 písm. a), podporuje fond takové akce v členských státech, které:

- a) pomáhají členským státům vypracovávat a vést řízení o přijetí, mimo jiné prostřednictvím podpory konzultací se zúčastněnými subjekty a odborného poradenství či výměny informací o přístupech, které se zaměřují na konkrétní státní příslušnosti či kategorie státních příslušníků třetích zemí;
- b) zvyšují účinnost vedení řízení o přijetí a jejich dostupnost státním příslušníkům třetích zemí, mimo jiné pomocí využívání uživatelsky přístupných informačních a komunikačních technologií, informačních kampaní a výběrových řízení;
- c) lépe připravují státní příslušníky třetích zemí na jejich integraci do hostitelské společnosti, a to podporou opatření organizovaných před odjezdem do přijímající země, jako je odborná příprava, informační balíčky, komplexní kurzy zaměřené na občanskou orientaci a výuka jazyků v zemi původu, která jim umožní získat znalosti a dovednosti potřebné pro jejich integraci.

2. Pokud jde o cíl uvedený v čl. 3 písm. b), podporuje fond takové akce v členských státech, které:

- a) zavádějí programy a činnosti zaměřené na uvedení nově přichozích státních příslušníků třetích zemí do hostitelské společnosti a umožňující jim získat základní znalosti o jazyce, historii, institucích, společensko-ekonomických rysech, kulturním životě a základních normách a hodnotách hostitelské společnosti, jakož i akce, které tyto stávající programy a činnosti doplňují;
- b) rozvíjejí a zlepšují kvalitu těchto programů a činností na místní a regionální úrovni se zvláštním důrazem na občanskou orientaci;
- c) posilují kapacitu těchto programů a činností, pokud jde o oslovení konkrétních skupin, například osob závislých na osobách, které jsou stranami řízení o přijetí, dětí, žen, seniorů, negramotných či osob se zdravotním postižením;
- d) zvyšují pružnost těchto programů a činností, zejména prostřednictvím kurzů ve zkráceném časovém rozsahu, zrychlených modulů, systémů dálkového vzdělávání či elektronického učení nebo podobných modelů, které státním příslušníkům třetích zemí umožňují absolvovat tyto programy a činnosti při zaměstnání či při studiu;
- e) rozvíjejí a provádějí tyto programy nebo činnosti a zaměřují se na mladé státní příslušníky třetích zemí, kteří čelí konkrétním sociálním a kulturním problémům v souvislosti se svou identitou;

- f) rozvíjejí tyto programy nebo činnosti a podněcují přijímání vysoce kvalifikovaných a kvalifikovaných státních příslušníků třetích zemí a podporují proces jejich integrace.

3. Pokud jde o cíle uvedené v čl. 3 písm. c) a d), podporuje fond takové akce v členských státech a mezi nimi, které:

- a) zlepšují přístup státních příslušníků třetích zemí k veřejnému a soukromému zboží a službám, mimo jiné prostřednictvím zprostředkovatelských služeb, tlumočnických a překladatelských služeb a zlepšováním mezikulturních schopností zaměstnanců;
- b) budují udržitelné organizační struktury pro integraci a řízení rozmanitosti, podporují trvalou a udržitelnou účast na občanském a kulturním životě a vytvářejí způsoby spolupráce mezi různými zúčastněnými subjekty umožňující úředníkům na různých úrovních rychle získat informace o zkušenostech a postupech uplatňovaných jinde a společně využívat zdroje tam, kde je to možné;
- c) rozvíjejí a provádějí mezikulturní vzdělávání, vytváření kapacit a řízení rozmanitosti, odbornou přípravu zaměstnanců poskytovatelů veřejných a soukromých služeb, včetně vzdělávacích institucí;
- d) posilují schopnost koordinovat, provádět, monitorovat a vyhodnocovat vnitrostátní strategie pro integraci státních příslušníků třetích zemí na různých úrovních a v různých útvarech státní správy;
- e) přispívají k vyhodnocování řízení o přijetí nebo programů a činností uvedených v odstavci 2 prostřednictvím podpory reprezentativních průzkumů mezi státními příslušníky třetích zemí, kteří jich využili, nebo mezi zúčastněnými subjekty, jako jsou podniky, nevládní organizace a regionální či místní orgány;
- f) zavádějí a provádějí programy pro shromažďování a analýzu informací o potřebách různých kategorií státních příslušníků třetích zemí na místní či regionální úrovni prostřednictvím využití platform pro konzultace státních příslušníků třetích zemí a pro výměnu informací mezi zúčastněnými subjekty a prostřednictvím provádění průzkumů v přistěhovaleckých společenstvích ohledně nejlepších možných reakce na tyto potřeby;
- g) přispívají k obousměrnému procesu, který je základem integračních politik, rozvíjením platform pro konzultaci státních příslušníků třetích zemí, výměnu informací mezi zúčastněnými subjekty a platform pro mezikulturní, mezináboženský a náboženský dialog mezi společenstvími navzájem nebo mezi nimi a orgány, které utvářejí politiky a přijímají rozhodnutí;
- h) vytvářejí ukazatele a srovnávací studie pro posuzování pokroku na vnitrostátní úrovni;

- i) vytvářejí vysoce kvalitní monitorovací nástroje a programy hodnocení integračních politik a opatření;

KAPITOLA II

ZÁSADY POMOCI

- j) prostřednictvím informačních kampaní, zejména ve sdělovacích prostředcích, zvyšují míru přijetí jevu migrace v hostitelských společnostech, jakož i míru přijetí integračních opatření.

Článek 6

Doplňkovost, soudržnost a soulad

Článek 5

Akce Společenství

1. Z podnětu Komise může být až 7 % dostupných finančních zdrojů fondu použito na financování nadnárodních akcí či akcí v zájmu Společenství jako celku (dále jen „akce Společenství“) v oblasti přistěhovalecké a integrační politiky.

1. Fond poskytuje pomoc, která doplňuje akce na celostátní, regionální a místní úrovni a začleňuje do nich priority Společenství.

Zejména za účelem zajištění soudržné reakce Společenství, pokud jde o integraci státních příslušníků třetích zemí, musí být akce financované podle tohoto fondu konkrétní a musí doplňovat akce financované v rámci Evropského sociálního fondu a Evropského uprchlického fondu.

2. Aby mohly obdržet financování, musí akce Společenství zejména:

2. Komise a členské státy zajišťují, aby byla pomoc z fondu a od členských států v souladu s činnostmi, politikami a prioritami Společenství. Tento soulad musí být uveden zejména ve víceletém programu podle článku 16.

- a) podporovat spolupráci Společenství při provádění práva Společenství a osvědčených postupů v oblasti přistěhovalectví a uplatňování osvědčených postupů v oblasti integrace;

3. Činnosti financované fondem musí být v souladu s ustanoveními Smlouvy a akty přijatými na jejich základě.

- b) podporovat zřizování nadnárodních sítí spolupráce a pilotních projektů na základě nadnárodních partnerství mezi subjekty ze dvou nebo více členských států za účelem povzbuzení inovací, usnadnění výměny zkušeností a osvědčených postupů a zdokonalení integrační politiky;

Článek 7

Programování

- c) podporovat nadnárodní informační kampaně;

1. Cíle fondu jsou sledovány v rámci víceletého programového období od roku 2007 do roku 2013 s výhradou přezkumu v polovině období podle článku 20. Systém víceletého programování zahrnuje priority a postup řízení, rozhodování, auditu a certifikace.

- d) podporovat studie a šíření a výměnu informací o osvědčených postupech a o všech ostatních aspektech přistěhovalecké a integrační politiky, včetně informací o využití nejnovějších technologií;

2. Víceleté programy schválené Komisí se provádějí prostřednictvím ročních programů.

- e) podporovat pilotní projekty a studie zkoumající možnosti nových forem spolupráce Společenství v oblasti přistěhovalectví a integrace a práva Společenství v oblasti přistěhovalectví;

Článek 8

Subsidiární a proporcionální působení

- f) podporovat vývoj společných statistických nástrojů, metod a ukazatelů hodnocení vývoje přistěhovalecké a integrační politiky v členských státech a jejich používání členskými státy.

1. Za provádění víceletých a ročních programů uvedených v článcích 17 a 19 odpovídají členské státy na vhodné územní úrovni v souladu se svými institucionálními systémy. Tuto odpovědnost vykonávají v souladu s tímto rozhodnutím.

3. Roční pracovní program, který stanoví priority pro akce Společenství, se přijímá postupem podle čl. 52 odst. 2.

2. Prostředky vynakládané Komisí a členskými státy v souvislosti s ustanoveními o auditu se liší podle výše příspěvku Společenství. Táž zásada se použije na ustanovení o hodnocení a na zprávy o víceletých a ročních programech.

Článek 9

Metody plnění rozpočtu

1. Rozpočet Společenství přidělený fondu je plněn v souladu s čl. 53 odst. 1 písm. b) finančního nařízení s výjimkou akcí Společenství uvedených v článku 5 tohoto rozhodnutí a technické pomoci uvedené v článku 14 tohoto rozhodnutí. Členské státy a Komise zajišťují dodržování zásady řádného finančního řízení.

2. Komise vykonává svou odpovědnost v oblasti plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie tím, že:

- a) postupy podle článku 30 prověřuje existenci a řádné fungování řídicích a kontrolních systémů v členských státech;
- b) v případě selhání vnitrostátních řídicích a kontrolních systémů zadrží postupem podle článku 39 nebo pozastaví postupem podle článku 40 vyplacení celých částek nebo jejich části a použije veškeré další nutné finanční opravy postupy uvedenými v článcích 43 a 44.

Článek 10

Partnerství

1. Každý členský stát v souladu se svými platnými vnitrostátními pravidly a zvyklostmi navazuje partnerství s orgány a subjekty, které se podílejí na provádění víceletého programu nebo které podle dotyčného členského státu mohou užitečně přispět k rozvoji tohoto programu.

Tyto orgány a subjekty mohou zahrnovat vhodné regionální, místní, městské nebo jiné orgány veřejné moci, mezinárodní organizace a subjekty zastupující občanskou společnost, jako jsou nevládní organizace, včetně organizací migrantů, nebo sociální partneři.

Do partnerství jsou zapojeny alespoň prováděcí orgány, které členské státy pověří řízením působení Evropského sociálního fondu, a odpovědný orgán Evropského uprchlíckého fondu.

2. Partnerství probíhá plně v souladu s institucionální, zákonou a finanční pravomocí každé skupiny partnerů.

KAPITOLA III

FINANČNÍ RÁMEC

Článek 11

Celkové finanční zdroje

1. Finanční krytí na provádění akcí financovaných z tohoto fondu v období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013 se stanoví na 825 milionů EUR.

2. Roční rozpočtové prostředky fondu schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního rámce.

3. Komise vypracovává orientační roční rozpisy podle členských států v souladu s kritérii stanovenými v článku 12.

Článek 12

Roční rozdělení zdrojů na způsobilé akce v členských státech

1. Každý členský stát obdrží z ročního přidělu fondu pevnou částku 500 000 EUR.

Pro členské státy, které k Evropské unii přistoupí v letech 2007 až 2013, se tato částka pro zbývající část období od roku 2007 do roku 2013 počínaje rokem následujícím po jejich přistoupení zvyšuje na 500 000 EUR ročně.

2. Zbývající dostupné roční finanční zdroje se rozdělují mezi členské státy takto:

- a) 40 % úměrně průměrnému celkovému počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří během předchozích tří let legálně pobývali v členských státech, a
 - b) 60 % úměrně počtu státních příslušníků třetích zemí, kterým během předchozích tří let členský stát vydal povolení pobývat na jeho území.
3. Pro účely výpočtu uvedeného v odst. 2 písm. b) se však nezahrnují tyto kategorie osob:
- a) sezónní pracovníci podle vymezení ve vnitrostátním právu;
 - b) státní příslušníci třetích zemí, kterým byl povolen vstup za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby v souladu se směrnicí Rady 2004/114/ES ⁽¹⁾;
 - c) státní příslušníci třetích zemí, kterým je povolen vstup pro účely vědeckého výzkumu v souladu se směrnicí Rady 2005/71/ES ⁽²⁾;
 - d) státní příslušníci třetích zemí, kterým byla prodloužena platnost povolení vydaného členským státem nebo u nichž došlo ke změně právního postavení, včetně státních příslušníků třetích zemí, kteří získali postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů v souladu se směrnicí 2003/109/ES.

4. Referenčními hodnotami jsou nejaktuálnější statistické údaje zveřejněné Komisí (Eurostatem) na základě údajů poskytnutých členskými státy v souladu s právem Společenství.

Pokud členské státy nesdělí Komisi (Eurostatu) dotyčné statistické údaje, poskytnou co nejdříve prozatímní údaje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15.

Před přijetím těchto údajů za referenční hodnoty vyhodnotí Komise (Eurostat) kvalitu, srovnatelnost a úplnost těchto statistických informací v souladu s běžnými operačními postupy. Na žádost Komise (Eurostatu) jí členské státy k tomuto účelu poskytnou všechny nezbytné informace.

Článek 13

Struktura financování

1. Finanční příspěvky fondu se poskytují ve formě grantů.
2. Akce podporované fondem musí být spolufinancovány z veřejných nebo soukromých zdrojů, musí být neziskové povahy a nesmějí být způsobilé pro financování z jiných zdrojů, na něž se vztahuje souhrnný rozpočet Evropské unie.
3. Rozpočtové prostředky fondu doplňují veřejné nebo rovnocenné výdaje přidělené členskými státy na opatření, na něž se vztahuje toto rozhodnutí.
4. Příspěvek Společenství na podporované projekty, pokud jde o akce prováděné v členských státech podle článku 4, nepřesáhne 50 % celkových nákladů na konkrétní akci.

Příspěvek Společenství se v případě projektů, které řeší konkrétní priority uvedené ve strategických pokynech zmíněných v článku 16, může zvýšit na 75 %.

V členských státech, na něž se vztahuje Fond soudržnosti, se příspěvek Společenství zvyšuje na 75 %.

5. V rámci provádění národních programů uvedených v kapitole IV vybírají členské státy projekty, které budou financovány, na základě těchto minimálních kritérií:

- a) situace a potřeb v členském státě;
- b) efektivnosti nákladů, mimo jiné s ohledem na počet osob, jichž se projekt týká;
- c) zkušeností, odborných znalostí, spolehlivosti a finančního příspěvku organizace žádající o financování a všech partnerských organizací;
- d) rozsahu, v němž projekt doplňuje jiné akce financované ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo v rámci národních programů.

6. Finanční pomoc Společenství na akce podporované fondem se zpravidla poskytuje po dobu nejvýše tří let, s výhradou pravidelných zpráv o pokroku.

Článek 14

Technická pomoc z podnětu Komise

1. Z podnětu Komise nebo jejím jménem může fond financovat přípravná opatření, monitorovací opatření, opatření v oblasti správní a technické podpory a opatření v oblasti hodnocení, auditu a kontroly nezbytná pro provádění tohoto rozhodnutí, a to až do částky 500 000 EUR ročního přidělu fondu.
2. Tato opatření zahrnují:
 - a) studie, hodnocení, odborné posudky a statistiky týkající se fungování fondu, včetně těch, které jsou obecné povahy;
 - b) informační opatření pro členské státy, konečné příjemce a širokou veřejnost, včetně informačních kampaní a společné databáze projektů financovaných z fondu;
 - c) instalaci, provoz a propojení počítačových systémů pro řízení, monitorování, kontrolu a hodnocení;
 - d) navržení společného rámce pro hodnocení a monitorování, jakož i systémů ukazatelů, které zohledňují i případné vnitrostátní ukazatele;
 - e) zdokonalování hodnotících metod a výměnu informací o postupech v této oblasti;
 - f) informační a vzdělávací opatření pro orgány určené členskými státy v souladu s kapitolou V, která doplňují úsilí členských států poskytovat poradenství svým orgánům v souladu s čl. 30 odst. 2.

Článek 15

Technická pomoc z podnětu členských států

1. Z podnětu členského státu lze u každého ročního programu z fondu financovat přípravná opatření, opatření týkající se řízení, monitorování, hodnocení, informovanosti a kontroly a také opatření k posílení administrativní kapacity pro provádění fondu.
2. Částka vyhrazená na technickou pomoc v rámci každého ročního programu nesmí překročit:
 - a) v období 2007 až 2010 7 % celkového ročního spolufinancování přiděleného danému členskému státu, plus 30 000 EUR, a
 - b) v období 2011 až 2013 4 % celkového ročního spolufinancování přiděleného danému členskému státu, plus 30 000 EUR.

KAPITOLA IV

PROGRAMOVÁNÍ

Článek 16

Přijetí strategických pokynů

1. Komise přijme strategické pokyny vytyčující rámec působení fondu s přihlédnutím k pokroku při vypracovávání a provádění právních předpisů Společenství v oblasti přistěhovalectví a v jiných oblastech souvisejících s integrací státních příslušníků třetích zemí, jakož i k orientačnímu rozdělení finančních zdrojů fondu pro období víceletého programu.

2. U každého z cílů fondu prosazují strategické pokyny zejména priority Společenství zaměřené na podporu společných základních zásad.

3. Komise přijme strategické pokyny týkající se období víceletého programu do 31. července 2007.

4. Strategické pokyny se přijímají postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 17

Příprava a schvalování národních víceletých programů

1. Každý členský stát předloží na základě strategických pokynů uvedených v článku 16 návrh víceletého programu, který bude obsahovat tyto prvky:

- a) popis současné situace v tomto členském státě, pokud jde o uplatňování vnitrostátních integračních strategií s ohledem na společné základní zásady, a podle možnosti i popis současného stavu vývoje a provádění národních programů pro přijímání a začleňování;
- b) analýzu potřeb v dotyčném členském státě, pokud jde o vnitrostátní integrační strategie, a jsou-li k dispozici, o programy pro přijímání a začleňování, jakož i uvedení operačních cílů stanovených pro uspokojení těchto potřeb v průběhu období, na které se vztahuje daný víceletý program;
- c) předložení vhodné strategie pro dosažení těchto cílů, priority přiřkládané jejich dosažení a popis akcí plánovaných pro provádění těchto priorit;
- d) údaj o tom, zda je tato strategie slučitelná s jinými regionálními a celostátními nástroji a nástroji Společenství;

e) informace o prioritách a jejich konkrétních cílech. Tyto cíle se určí pomocí omezeného počtu ukazatelů s ohledem na zásadu proporcionality. Ukazatele musí umožňovat měření pokroku ve vztahu k výchozí situaci a účinnosti cílů při provádění priorit;

f) popis přístupu zvoleného pro provádění zásady partnerství stanovené v článku 10;

g) návrh finančního plánu, který pro každou prioritu a pro každý roční program stanoví navrhovaný finanční příspěvek fondu a celkovou částku veřejného nebo soukromého spolufinancování;

h) popis opatření přijatých s cílem zajistit vzájemnou doplňkovost akcí s akcemi financovanými v rámci Evropského sociálního fondu;

i) ustanovení, která zajistí zveřejnění víceletého programu.

2. Členské státy předloží svůj návrh víceletého programu Komisi do čtyř měsíců poté, co Komise předloží strategické pokyny pro dané období.

3. Za účelem schválení návrhu víceletého programu Komise posoudí:

- a) soulad návrhu víceletého programu s cíli fondu a strategickými pokyny uvedenými v článku 16;
- b) význam zamýšlených akcí uvedených v návrhu víceletého programu vzhledem k navržené strategii;
- c) soulad řídicích a kontrolních systémů zavedených členským státem k zajištění působení fondu s tímto rozhodnutím;
- d) soulad návrhu víceletého programu s právem Společenství, zejména s těmi předpisy, jejichž záměrem je zabezpečit volný pohyb osob, ve spojení s přímo souvisejícími doprovodnými opatřeními týkajícími se ochrany vnějších hranic, azylu a přistěhovalectví.

4. Pokud se Komise domnívá, že návrh víceletého programu není v souladu se strategickými pokyny nebo s ustanoveními tohoto rozhodnutí týkajícími se řídicích a kontrolních systémů nebo s právem Společenství, vyzve dotyčný členský stát, aby poskytl veškeré nezbytné informace a případně aby návrh víceletého programu odpovídajícím způsobem přepracoval.

5. Komise schválí postupem podle čl. 52 odst. 2 každý víceletý program do tří měsíců po jeho formálním předložení.

Článek 18

Přepřerování víceletých programů

1. Z podnětu dotyčného členského státu nebo Komise se víceletý program přezkoumá a v případě potřeby pro zbytek programového období přepřeruje tak, aby byly lépe nebo jiným způsobem zohledněny priority Společenství. Víceleté programy mohou být přezkoumány s ohledem na hodnocení nebo v případě potíží s prováděním.

2. Komise přijme rozhodnutí o přepřerování víceletého programu co nejdříve po formálním podání žádosti dotyčným členským státem. Přepřerování víceletého programu se provádí postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 19

Roční programy

1. Víceleté programy schválené Komisí se provádějí prostřednictvím ročních programů.

2. Do 1. července každého roku poskytne Komise členským státům odhad částek, které jim budou na následující rok přiděleny z celkových rozpočtových prostředků přidělených v ročním rozpočtovém procesu, vypočtených podle článku 12.

3. Do 1. listopadu každého roku předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na následující rok, který je vypracován v souladu s víceletým programem a který obsahuje tyto informace:

- a) obecná pravidla pro výběr projektů, které mají být financovány v rámci ročního programu;
- b) popis akcí, které mají být podporovány v rámci ročního programu;
- c) navrhované finanční rozdělení příspěvku fondu mezi jednotlivé akce programu a uvedení částky požadované k pokrytí technické pomoci podle článku 15 pro účely provádění ročního programu.

4. Při posuzování návrhu ročního programu členského státu přihlíží Komise ke konečné částce rozpočtových prostředků přidělených fondu v rozpočtovém procesu.

Do jednoho měsíce od formálního předložení návrhu ročního programu uvědomí Komise dotyčný členský stát, zda jej může schválit. Není-li návrh ročního programu v souladu s víceletým programem, vyzve Komise tento členský stát, aby poskytl všechny nezbytné informace a případně aby návrh ročního programu odpovídajícím způsobem přepřeroval.

Komise přijme rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, do 1. března daného roku. V rozhodnutí uvede

částku přidělenou dotyčnému členskému státu a období, po které je výdaj způsobilý.

Článek 20

Přezkum víceletého programu v polovině období

1. Komise přezkoumá strategické pokyny a případně do 31. března 2010 přijme přepřerované strategické pokyny na období 2011 až 2013.

2. Pokud budou přepřerované strategické pokyny přijaty, přezkoumá každý členský stát svůj víceletý program a případně jej přepřeruje.

3. Pravidla stanovená v článku 17 pro přípravu a schvalování národních víceletých programů se obdobně použijí i na přípravu a schvalování přepřerovaných víceletých programů.

4. Přepřerované strategické pokyny se přijímají postupem podle čl. 52 odst. 2.

KAPITOLA V

ŘÍDICÍ A KONTROLNÍ SYSTÉMY

Článek 21

Provádění

Komise odpovídá za provádění tohoto rozhodnutí a přijímá k tomuto účelu nezbytná prováděcí pravidla.

Článek 22

Obecné zásady řídicích a kontrolních systémů

Řídicí a kontrolní systémy víceletých programů zavedené členskými státy zajišťují:

- a) vymezení funkcí subjektů zapojených do řízení a kontroly a rozdělení funkcí uvnitř každého subjektu;
- b) dodržování zásady oddělení funkcí uvnitř těchto subjektů a mezi nimi;
- c) přiměřené zdroje pro každý subjekt nebo útvar, aby mohl vykonávat funkce, které mu byly přiděleny, po celé období provádění akcí spolufinancovaných fondem;
- d) postupy pro zajištění správnosti a řádnosti výdajů vykazovaných v rámci ročních programů;
- e) spolehlivé účetní a monitorovací systémy a systémy finančního výkaznictví v elektronické podobě;
- f) systém podávání zpráv a monitorování, pokud odpovědný subjekt pověř výkonem úkolů jiný subjekt;

- g) příručky obsahující postupy pro plnění uvedených funkcí;
 - h) opatření pro audit fungování systému;
 - i) systémy a postupy pro zabezpečení náležité pomůcky pro audit se zaměřením na finanční toky;
 - j) postupy podávání zpráv a monitorování pro nesrovnalosti a zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek.
- b) mít infrastrukturu potřebnou pro snadnou komunikaci se širokým okruhem uživatelů, s odpovědnými subjekty v ostatních členských státech a s Komisí;
 - c) působit ve správním rámci, který umožňuje řádné plnění jeho úkolů a zabraňuje jakémukoli střetu zájmů;
 - d) být schopen uplatňovat pravidla Společenství týkající se řízení fondu;
 - e) mít finanční a řídicí kapacity úměrné objemu finančních prostředků Společenství, k jejichž správě bude vyzván;
 - f) mít k dispozici zaměstnance s odpovídající odbornou kvalifikací a jazykovými znalostmi pro administrativní práci v mezinárodním prostředí.

Článek 23

Určení orgánů

1. Pro provádění svého víceletého programu a ročních programů určí členský stát:

- a) odpovědný orgán: funkční orgán dotyčného členského státu, vnitrostátní orgán veřejné moci či veřejný subjekt určený dotyčným členským státem nebo subjekt podléhající soukromému právu členského státu a pověřený veřejnou službou, který odpovídá za řízení víceletého programu a ročních programů podporovaných fondem a který zajišťuje veškerou komunikaci s Komisí;
- b) certifikační orgán: vnitrostátní orgán veřejné moci nebo veřejný subjekt nebo fyzickou osobu zastupující tento orgán nebo subjekt, který členský stát pověří certifikací prohlášení o výdajích před jejich předložením Komisi;
- c) auditní orgán: vnitrostátní orgán veřejné moci nebo veřejný subjekt funkčně nezávislý na odpovědném orgánu a certifikačním orgánu, určený členským státem a odpovědný za ověřování účinného fungování řídicího a kontrolního systému;
- d) případně pověřený orgán.

2. Členský stát stanoví pravidla upravující jeho vztahy s orgány uvedenými v odstavci 1 a jejich vztahy s Komisí.

3. S výhradou čl. 22 písm. b) mohou být některé nebo všechny orgány uvedené v odstavci 1 tohoto článku součástí téhož subjektu.

4. Prováděcí pravidla k článkům 24 až 28 přijímá Komise postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 24

Odpovědný orgán

1. Odpovědný orgán musí splňovat tyto minimální podmínky:

- a) mít právní subjektivitu, kromě případů, kdy je funkčním orgánem členského státu;

2. Členský stát poskytne odpovědnému orgánu přiměřené finanční prostředky, aby mohl pokračovat v řádném a nepřetržitém plnění svých úkolů po celé období 2007 až 2013.

3. Komise může pomáhat členským státům při odborném vzdělávání zaměstnanců, zejména pokud jde o správné uplatňování kapitol V až IX.

Článek 25

Úkoly odpovědného orgánu

1. Odpovědný orgán odpovídá za řízení a provádění víceletého programu v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

Odpovědný orgán zejména:

- a) konzultuje s partnery v souladu s článkem 10;
- b) předkládá Komisi návrhy na víceleté a roční programy uvedené v člancích 17 a 19;
- c) zavádí mechanismus pro spolupráci s řídicími orgány určenými členským státem pro účely provádění akcí v rámci Evropského sociálního fondu a Evropského uprchlického fondu;
- d) případně pořádá a vyhláší nabídková řízení a výzvy k podávání návrhů;
- e) pořádá výběr projektů ke spolufinancování akcí v rámci fondu v souladu s kritérii stanovenými v čl. 13 odst. 5;
- f) přijímá platby od Komise a vyplácí je konečným příjemcům;
- g) zajišťuje soulad a doplňkovost mezi spolufinancováním z fondu a z jiných příslušných finančních nástrojů členských států a Společenství;

- h) monitoruje dodávání či poskytování spolufinancovaných produktů a služeb a kontroluje skutečné vynaložení vykázaných výdajů na akce a jejich soulad s pravidly Společenství a vnitrostátními pravidly;
- i) zajišťuje existenci systému elektronického zaznamenávání a ukládání účetních záznamů pro každou akci v rámci ročních programů a shromažďování údajů o provádění akcí nezbytných pro finanční řízení, monitorování, kontrolu a hodnocení;
- j) zajišťuje, aby koneční příjemci a jiné subjekty zapojené do provádění akcí spolufinancovaných fondem vedli buď oddělený účetní systém, nebo odpovídající účetní kód pro všechny operace související s akcí, aniž tím jsou dotčena vnitrostátní účetní pravidla;
- k) zajišťuje, aby hodnocení fondu podle článku 47 probíhala ve lhůtách stanovených v čl. 48 odst. 2 a aby splňovala normy kvality dohodnuté mezi Komisí a členským státem;
- l) zavádí postupy pro zajištění toho, aby byly všechny doklady týkající se výdajů a auditů požadované pro zajištění náležité pomůcky pro audit se zaměřením na finanční toky uchovávány v souladu s požadavky článku 41;
- m) zajišťuje, aby auditní orgán obdržel pro účely provádění auditu podle čl. 28 odst. 1 veškeré potřebné informace o používaných řídicích postupech a o projektech spolufinancovaných fondem;
- n) zajišťuje, aby certifikační orgán obdržel pro účely certifikace veškeré potřebné informace o postupech a ověřeních prováděných v souvislosti s výdaji;
- o) vypracovává a předkládá Komisi zprávy o pokroku a závěrečné zprávy o provádění ročních programů, prohlášení o výdajích certifikovaná certifikačním orgánem a žádosti o platby nebo případně prohlášení o splatné úhradě;
- p) poskytuje informace a poradenské služby a šíří výsledky podporovaných akcí;
- q) spolupracuje s Komisí a odpovědnými orgány v ostatních členských státech;
- r) ověřuje provádění pokynů uvedených v čl. 31 odst. 6 konečnými příjemci.

2. Řídicí činnosti odpovědného orgánu mohou být, pokud jde o projekty prováděné v členských státech, financovány podle ustanovení článku 15 o technické pomoci.

Článek 26

Přenesení úkolů odpovědným orgánem

1. Jsou-li všechny nebo některé úkoly odpovědného orgánu přeneseny na pověřený orgán, vymezí odpovědný orgán rozsah přenesených úkolů a stanoví podrobné postupy pro provádění přenesených úkolů, které jsou v souladu s podmínkami stanovenými v článku 24.

2. V rámci těchto postupů jsou odpovědnému orgánu poskytovány pravidelné informace o účinném plnění přenesených úkolů a popis použitých prostředků.

Článek 27

Certifikační orgán

1. Certifikační orgán:

- a) osvědčuje, že
 - i) prohlášení o výdajích je přesné, vychází ze spolehlivých účetních systémů a je založeno na ověřitelných podkladech,
 - ii) vykázané výdaje jsou v souladu s platnými pravidly Společenství a vnitrostátními pravidly a byly vynaloženy na akce vybrané podle kritérií platných pro daný program, která jsou v souladu s pravidly Společenství a vnitrostátními pravidly;
- b) zajišťuje, aby pro účely certifikace obdržel od odpovědného orgánu náležité informace o postupech a ověřeních prováděných v souvislosti s výdaji uvedenými v prohlášeních o výdajích;
- c) pro účely certifikace zohledňuje výsledky všech auditů provedených auditním orgánem nebo z jeho pověření;
- d) vede v elektronické podobě účetní záznamy o výdajích vykázaných Komisí;
- e) ověřuje zpětné získávání všech finančních prostředků Společenství, které se v důsledku zjištěných nesrovnalostí považují za neoprávněně vyplacené, případně i s úroky;
- f) vede záznamy o částkách, které mají být získány zpět, a o zpět získaných částkách v rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie, pokud možno formou odpočtu z příštího prohlášení o výdajích.

2. Činnosti certifikačního orgánu týkající se projektů prováděných v členských státech mohou být financovány podle ustanovení článku 15 o technické pomoci, za předpokladu respektování výsadních pravomocí tohoto orgánu podle článku 23.

Článek 28

Auditní orgán

1. Auditní orgán:

- a) zajišťuje provádění auditů za účelem ověření účinného fungování řídicího a kontrolního systému;
- b) zajišťuje provádění auditů akcí na základě vhodného vzorku pro ověření vykázaných výdajů; vzorek musí představovat alespoň 10 % celkových způsobilých výdajů na každý roční program;
- c) předkládá Komisi do šesti měsíců po schválení víceletého programu auditní strategii zahrnující subjekty, které budou provádět audity podle písmen a) a b), zajišťující provedení auditů u hlavních příjemců spolufinancování z fondu a rovnoměrné rozložení auditů na celé programové období.

2. Pokud je určený auditní orgán podle tohoto rozhodnutí též určeným auditním orgánem podle rozhodnutí č. 573/2007/ES, č. 574/2007/ES a č. 575/2007/ES nebo pokud se pro dva nebo více těchto fondů použijí společné systémy, může být předložena jednotná kombinovaná auditní strategie podle odst. 1 písm. c).

3. Auditní orgán vypracovává pro každý roční program návrh zprávy, jehož součástí je

- a) výroční auditní zpráva obsahující výsledky auditů ročního programu prováděných v souladu s auditní strategií a uvádějící všechny nedostatky odhalené v řídicích a kontrolních systémech programu;
- b) stanovisko, vypracované na základě kontrol a auditů provedených z pověření auditního orgánu, k tomu, zda fungování řídicího a kontrolního systému poskytuje přiměřenou záruku, že prohlášení o výdajích předložená Komisi jsou správná a že uskutečněné operace jsou legální a správné;
- c) prohlášení, v němž vyhodnotí platnost žádosti o platbu nebo prohlášení o splatné úhradě konečného zůstatku a legalitu a správnost dotčených výdajů.

4. Auditní orgán zajišťuje, aby byly při auditní činnosti zohledňovány mezinárodně uznávané auditorské standardy.

5. Audit projektů prováděných v členských státech může být financován podle ustanovení článku 15 o technické pomoci, za předpokladu respektování výsadních pravomocí auditního orgánu podle článku 23.

KAPITOLA VI

POVINNOSTI A KONTROLY

Článek 29

Povinnosti členských států

1. Členské státy odpovídají za zajištění řádného finančního řízení víceletých a ročních programů a za legalitu a správnost uskutečněných operací.

2. Členské státy zajišťují, aby odpovědné orgány a všechny pověřené orgány, certifikační orgány, auditní orgány a veškeré další dotčené subjekty obdržely náležité pokyny k zavádění řídicích a kontrolních systémů podle článků 22 až 28, čímž se zajistí účinné a správné využití finančních prostředků poskytnutých Společenstvím.

3. Členské státy předcházejí nesrovnalostem, odhalují je a napravují. Oznamují tyto nesrovnalosti Komisi a informují ji o vývoji správních a soudních řízení.

Nelze-li částky neoprávněně vyplacené konečnému příjemci získat zpět, odpovídá za uhrazení nevymozných částek zpět do souhrnného rozpočtu Evropské unie dotčený členský stát, pokud se prokáže, že ztráta byla způsobena jeho pochybením nebo nedbalostí.

4. Za finanční kontrolu akcí odpovídají v první řadě členské státy, jež také zajišťují, aby byly řídicí a kontrolní systémy a audity prováděny způsobem, který zaručuje řádné a účinné využití finančních prostředků Společenství. Členské státy poskytují Komisi popis těchto systémů.

5. Prováděcí pravidla k odstavcům 1 až 4 se přijímají postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 30

Řídicí a kontrolní systémy

1. Předtím, než Komise postupem podle čl. 52 odst. 2 schválí víceletý program, zajistí členské státy zavedení řídicích a kontrolních systémů podle článků 22 až 28. Odpovídají za zajištění účinného fungování těchto systémů po celé programové období.

2. Společně se svým návrhem víceletého programu předloží členské státy Komisi popis organizace a postupů odpovědných orgánů, pověřených orgánů a certifikačních orgánů, jakož i systémů interního auditu používaných v těchto orgánech a subjektech, auditního orgánu a veškerých dalších subjektů provádějících audit z jeho pověření.

3. Komise přezkoumá uplatňování tohoto ustanovení v souvislosti s přípravou zprávy za období 2007 až 2013 uvedené v čl. 48 odst. 3.

Článek 31

Povinnosti Komise

1. Komise se postupem podle článku 30 přesvědčí o tom, zda členské státy zavedly řídicí a kontrolní systémy, které jsou v souladu s články 22 až 28, a na základě výročních auditních zpráv a svých vlastních auditů o tom, zda tyto systémy během programového období účinně fungují.

2. Aniž jsou dotčeny audity prováděné členskými státy, mohou úředníci nebo pověření zástupci Komise za účelem ověření účinného fungování řídicích a kontrolních systémů provádět kontroly na místě, které mohou zahrnovat audity akcí obsažených v ročních programech, musí je však oznámit nejméně tři pracovní dny předem. Těchto auditů se mohou účastnit úředníci dotyčného členského státu nebo jím pověření zástupci.

3. Komise může požadovat, aby členský stát provedl kontrolu na místě za účelem ověření správného fungování systémů nebo správnosti jedné nebo více operací. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci nebo pověření zástupci Komise.

4. Komise ve spolupráci s členskými státy zajišťuje náležité poskytování informací o akcích podporovaných fondem, jejich propagaci a následné činnosti.

5. Komise ve spolupráci s členskými státy zajišťuje soulad a doplňkovost akcí s jinými souvisejícími politikami, nástroji a iniciativami Společenství.

6. Komise stanoví pokyny zajišťující viditelnost financování poskytovaného podle tohoto rozhodnutí.

Článek 32

Spolupráce s auditními orgány členských států

1. Komise spolupracuje s auditními orgány za účelem koordinace jejich plánů a metod auditu a neprodleně si s nimi vyměňuje výsledky auditů řídicích a kontrolních systémů s cílem co nejlépe využít kontrolních prostředků a zabránit neodůvodněnému zdvojení činností.

Komise podá své připomínky k auditní strategii předložené podle článku 28 do tří měsíců od jejího obdržení.

2. Při stanovení své auditní strategie určí Komise roční programy, které na základě svých stávajících znalostí řídicích a kontrolních systémů považuje za uspokojivé.

U těchto programů může Komise dospět k závěru, že se může spolehnout především na důkazy z auditu poskytnuté členskými státy a že své vlastní kontroly na místě bude provádět, pouze pokud existují důkazy o možných nedostacích v systémech.

KAPITOLA VII

FINANČNÍ ŘÍZENÍ

Článek 33

Způsobilost – prohlášení o výdajích

1. Všechna prohlášení o výdajích uvádějí výši výdajů vynaložených konečnými příjemci při provádění akcí a odpovídající příspěvek z veřejných nebo soukromých prostředků.

2. Výdaje musí odpovídat platbám, které koneční příjemci provedli. Musí být doloženy přijatými fakturami nebo účetními doklady, které mají rovnocennou průkaznost.

3. Výdaje lze považovat za způsobilé pro podporu z fondu, pouze pokud byly skutečně zaplacený nejpozději 1. ledna roku uvedeného v rozhodnutí o financování podle čl. 19 odst. 4 třetího pododstavce, kterým se schvaluje roční program. Spolu-financované akce nesmějí být dokončeny před počátečním dnem způsobilosti.

Období, ve kterém se výdaje považují za způsobilé, činí výjimečně tři roky pro výdaje na provádění akcí podporovaných v rámci ročních programů na rok 2007.

4. Pravidla pro způsobilost výdajů v rámci provádění akcí spolufinancovaných fondem v členských státech podle článku 4 se přijímají postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 34

Úplnost platby konečným příjemcům

Členské státy se přesvědčí, že odpovědný orgán zajišťuje, aby koneční příjemci obdrželi celkovou částku příspěvku z veřejných prostředků co nejrychleji. Žádné částky se neodečítají ani nezadržují a nejsou vymáhány žádné další zvláštní či jiné poplatky s rovnocenným účinkem, které by snížily tyto částky pro konečné příjemce, pokud koneční příjemci splní všechny požadavky na způsobilost akcí a výdajů.

Článek 35

Používání eura

1. Částky uváděné v návrzích víceletých a ročních programů členských států podle článků 17 a 19, v certifikovaných prohlášeních o výdajích a v žádostech o platby podle čl. 25 odst. 1 písm. o) a výdaje uváděné ve zprávě o pokroku při provádění ročního programu podle čl. 37 odst. 4 a v závěrečné zprávě o provádění ročního programu podle článku 49 se vyjadřují v eurech.

2. Rozhodnutí Komise o financování podle čl. 19 odst. 4 třetího pododstavce, kterými se schvalují roční programy členských států, jakož i závazky Komise a platby Komise se vyjadřují v eurech.

3. Členské státy, které ke dni podání žádosti o platbu nepřijaly euro jako svou měnu, přepočítají na eura výši výdajů uskutečněných v národní měně. Tato částka se přepočítává na eura s použitím měsíčního účetního směnného kurzu Komise platného v měsíci, v němž výdaj zaúčtuje odpovědný orgán daného programu. Tento kurz Komise elektronicky zveřejňuje každý měsíc.

4. Jestliže se euro stane měnou členského státu, použije se postup pro přepočet uvedený v odstavci 3 i nadále na veškeré výdaje zaúčtované certifikačním orgánem přede dnem vstupu pevného přepočítacího koeficientu mezi národní měnou a eurem v platnost.

Článek 36

Závazky

Rozpočtové závazky Společenství se přijímají každoročně na základě rozhodnutí Komise o financování podle čl. 19 odst. 4 třetího pododstavce, kterým se schvaluje roční program.

Článek 37

Platby – předběžné platby

1. Platby příspěvků z fondu provádí Komise v souladu s rozpočtovými závazky.

2. Platby se provádějí v podobě předběžných plateb a platby zůstatku. Vyplácí se odpovědnému orgánu určenému členským státem.

3. První předběžná platba ve výši 50 % částky přidělené v rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, je členskému státu vyplacena do šedesáti dnů od přijetí uvedeného rozhodnutí.

4. Druhá předběžná platba se uskuteční nejpozději tři měsíce poté, co Komise schválí, a to do dvou měsíců od formálního podání žádosti členského státu o platbu, zprávu o pokroku při provádění ročního programu a certifikované prohlášení o výdajích sestavené podle čl. 27 odst. 1 písm. a) a článku 33 týkající se alespoň 60 % první platby.

Výše druhé předběžné platby provedené Komisí nepřesáhne 50 % celkové částky přidělené na základě rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, a v případě, že členský stát přidělí na vnitrostátní úrovni na závazky částku nižší, než je částka uvedená v rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, nepřesáhne zůstatek finančních prostředků Společenství skutečně přidělených členským státem na závazky pro vybrané projekty v rámci ročního programu po odečtení první předběžné platby.

5. Veškeré úroky z předběžných plateb se přidělují na daný roční program, pokládají se za zdroj daného členského státu v podobě příspěvku z veřejných zdrojů tohoto členského státu a vykazují se Komisi při předložení konečného prohlášení

o výdajích v souvislosti se závěrečnou zprávou o provádění dotyčného ročního programu.

6. Částky vyplacené jako předběžné platby se zúčtují při uzavření ročního programu.

Článek 38

Platba zůstatku

1. Komise vyplatí zůstatek, pokud nejpozději do devíti měsíců od termínu způsobilosti pro výdaje stanoveného v rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, obdrží tyto doklady:

- a) certifikované prohlášení o výdajích náležitě vyhotovené podle čl. 27 odst. 1 písm. a) a článku 33 a žádost o platbu zůstatku nebo prohlášení o splatné úhradě;
- b) závěrečnou zprávu o provádění ročního programu podle článku 49;
- c) výroční auditní zprávu, stanovisko a prohlášení podle čl. 28 odst. 3.

Platba zůstatku podléhá schválení závěrečné zprávy o provádění ročního programu a prohlášení, v němž se vyhodnotí platnost žádosti o platbu zůstatku.

2. Neposkytne-li odpovědný orgán požadované doklady uvedené v odstavci 1 ve stanovené lhůtě a v přijatelném formátu, zruší Komise všechny části rozpočtového závazku daného ročního programu, které nebyly využity pro předběžné platby.

3. Postup automatického zrušení vymezený v odstavci 2 se pro částky dotyčných projektů pozastaví, pokud v okamžiku předložení dokladů uvedených v odstavci 1 probíhá v členském státě soudní řízení nebo správní řízení o opravném prostředku s odkladným účinkem. Členský stát uvede v předložené závěrečné zprávě podrobné informace o těchto projektech a každých šest měsíců zasílá zprávy o pokroku dosaženém u těchto projektů. Do tří měsíců po ukončení soudního řízení nebo správního řízení o opravném prostředku předloží členský stát doklady o dotčených projektech požadované v odstavci 1.

4. Devítiměsíční lhůta uvedená v odstavci 1 se staví, přijme-li Komise rozhodnutí o pozastavení plateb spolufinancování pro daný roční program v souladu s článkem 40. Tato lhůta začíná opět běžet ode dne, kdy je rozhodnutí Komise podle čl. 40 odst. 3 oznámeno dotyčnému členskému státu.

5. Aniž je dotčen článek 39, uvědomí Komise do šesti měsíců od obdržení dokladů uvedených v odstavci 1 tohoto článku členský stát o částce výdajů, která se uznává k tíži fondu, a o všech finančních opravách, které vyplývají z rozdílu mezi vykázanými a uznanými výdaji. Členský stát má tři měsíce na předložení svých připomínek.

6. Do tří měsíců od obdržení připomínek členského státu rozhodne Komise o částce výdajů uznané k tíži fondu a získá zpět zůstatek vyplývající z rozdílu mezi konečnými uznanými výdaji a částkami, které již byly tomuto členskému státu vyplaceny.

7. V závislosti na dostupných finančních prostředcích Komise vyplátí zůstatek do šedesáti dnů ode dne, kdy obdrží doklady uvedené v odstavci 1. Zůstatek rozpočtového závazku se zrušuje do šesti měsíců po platbě.

Článek 39

Zadržení plateb

1. Pověřená schvalující osoba ve smyslu finančního nařízení zadrží platbu na dobu nejvýše šesti měsíců, pokud:

- a) zpráva auditorského subjektu členského státu nebo Společenství obsahuje důkazy o možných významných nedostacích ve fungování řídicích a kontrolních systémů;
- b) pověřená schvalující osoba musí provést dodatečná ověření poté, co obdrží informaci, která ji upozorní na skutečnost, že určitý výdaj v certifikovaném prohlášení o výdajích je spojen se závažnou nesrovnalostí, která nebyla napravena.

2. Členský stát a odpovědný orgán jsou neprodleně uvědomeny o důvodech zadržení platby. Platba se zadrží, dokud členský stát nepřijme nezbytná opatření.

Článek 40

Pozastavení plateb

1. Komise může pozastavit veškeré předběžné platby a platby zůstatku nebo jejich část, pokud:

- a) v řídicím a kontrolním systému programu existují závažné nedostatky, které ovlivňují spolehlivost postupu certifikace plateb a ke kterým nebyla přijata nápravná opatření, nebo
- b) určitý výdaj v certifikovaném prohlášení o výdajích je spojen se závažnou nesrovnalostí, která nebyla napravena, nebo
- c) členský stát nesplnil své povinnosti podle článků 29 a 30.

2. Komise může rozhodnout o pozastavení předběžných plateb a plateb zůstatku poté, co dá členskému státu možnost předložit do tří měsíců připomínky.

3. Komise ukončí pozastavení předběžných plateb a plateb zůstatku, pokud dospěje k názoru, že členský stát přijal nezbytná opatření, která umožňují pozastavení zrušit.

4. Pokud členský stát nezbytná opatření nepřijme, může Komise rozhodnout o zrušení celého příspěvku Společenství na roční program nebo jeho části v souladu s článkem 44.

Článek 41

Uchovávání dokladů

Aniž jsou dotčena pravidla upravující státní podporu podle článku 87 Smlouvy, zajišťuje odpovědný orgán, aby byly veškeré podklady k výdajům a auditům týkajícím se dotyčných programů uchovávány k dispozici Komisi a Účetnímu dvoru po dobu pěti let po uzavření programů podle čl. 38 odst. 1.

Běh této lhůty se staví buď v případě soudního řízení, nebo na řádně odůvodněnou žádost Komise.

Doklady se uchovávají v podobě originálů nebo jejich ověřených kopií na běžně přijímaných nosičích dat.

KAPITOLA VIII

FINANČNÍ OPRAVY

Článek 42

Finanční opravy prováděné členskými státy

1. Za vyšetřování nesrovnalostí odpovídají v první řadě členské státy, které jednají na základě důkazů o jakékoli významné změně ovlivňující povahu nebo podmínky provádění nebo kontroly programů a provádějí vyžadované finanční opravy.

2. Členské státy provádějí finanční opravy vyžadované v souvislosti s jednotlivými nebo systémovými nesrovnalostmi zjištěnými u akcí nebo ročních programů.

Opravy prováděné členskými státy spočívají ve zrušení a případně zpětného získání celého příspěvku Společenství nebo jeho části. V případě, že částka není vrácena ve lhůtě stanovené dotčeným členským státem, se přičítá úrok z prodlení ve výši stanovené v čl. 45 odst. 2. Členské státy berou v úvahu povahu a závažnost nesrovnalostí a finanční ztrátu, která fondu vznikla.

3. V případě systémových nesrovnalostí rozšíří dotčený členský stát svá šetření na všechny operace, které by mohly být dotčeny.

4. Členské státy zahrnou do závěrečné zprávy o provádění ročního programu uvedené v článku 49 seznam řízení o zrušení plateb zahájených ve prospěch daného ročního programu.

Článek 43

Účetní audit a finanční opravy prováděné Komisí

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci Účetního dvora a kontroly prováděné členskými státy v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy, mohou úředníci nebo pověření zástupci Komise provádět kontroly na místě, včetně namátkových kontrol týkajících se akcí financovaných fondem a řídicích a kontrolních systémů, musí je však oznámit nejméně tři pracovní dny předem. Komise uvědomí dotýčný členský stát s cílem získat veškerou nezbytnou pomoc. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci dotýcného členského státu nebo jím pověření zástupci.

Komise může požádat dotýčný členský stát, aby za účelem ověření správnosti jedné nebo více operací provedl kontrolu na místě. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci nebo pověření zástupci Komise.

2. Dospěje-li Komise po dokončení nezbytných ověření k závěru, že členský stát neplní své povinnosti podle článku 29, pozastaví předběžné platby nebo platbu zůstatku podle článku 40.

Článek 44

Kritéria pro opravy

1. Komise může provést finanční opravy zrušením celého příspěvku Společenství na roční program nebo jeho části, jestliže po provedení nezbytných šetření dojde k závěru, že:

- a) v řídicím a kontrolním systému programu se vyskytují závažné nedostatky, které ohrožují příspěvek Společenství již vyplacený na program;
- b) výdaje obsažené v certifikovaném prohlášení o výdajích nejsou správné a nebyly členským státem opraveny před zahájením opravného řízení podle tohoto odstavce;
- c) členský stát nedodržel před zahájením opravného řízení podle tohoto odstavce své povinnosti podle článku 29.

Komise rozhodne po zvážení všech připomínek ze strany členského státu.

2. Komise při svých finančních opravách vychází z jednotlivých zjištěných případů nesrovnalostí, přičemž přihlíží k systémové povaze nesrovnalostí, aby určila, zda použít paušální opravu nebo opravu extrapolací. Jestliže se nesrovnalost vztahuje k prohlášení o výdajích, k němuž předtím auditní orgán poskytl přiměřenou záruku podle čl. 28 odst. 3 písm. b), předpokládá se, že se jedná o systémový problém vedoucí k použití paušální opravy nebo opravy extrapolací, pokud členský stát do tří měsíců neprokáže opak.

3. Komise při rozhodování o výši opravy zohledňuje závažnost nesrovnalosti a rozsah a finanční následky nedostatků zjištěných u daného ročního programu.

4. Jestliže Komise zakládá své stanovisko na skutečnostech zjištěných jinými auditory než auditory svých vlastních útvarů, vypracuje po posouzení opatření přijatých dotýčným členským státem podle článku 30, zpráv o oznámených nesrovnalostech a případných odpovědích členského státu vlastní závěry o finančních důsledcích.

Článek 45

Vrácení platby

1. Každá částka, která má být vrácena do souhrnného rozpočtu Evropské unie, se uhrazuje přede dnem splatnosti uvedeným v příkazu k úhradě vydaném v souladu s článkem 72 finančního nařízení. Tímto dnem splatnosti je poslední den druhého měsíce následujícího po vydání příkazu.

2. Každé prodlení při navracení částky má za následek vznik nároku na úrok z prodlení ode dne splatnosti až do dne uskutečnění platby. Sazba tohoto úroku z prodlení se rovná sazbě používané Evropskou centrální bankou při jejích hlavních refinančních operacích, která byla zveřejněna v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a je platná k prvnímu kalendářnímu dni měsíce, do kterého spadá den splatnosti, zvýšené o tři a půl procentního bodu.

Článek 46

Povinnosti členských států

Finanční opravou Komise není dotčena povinnost členského státu získávat zpět vyplacené částky podle článku 42.

KAPITOLA IX

MONITOROVÁNÍ, HODNOCENÍ A ZPRÁVY

Článek 47

Monitorování a hodnocení

1. Komise ve spolupráci s členskými státy fond pravidelně monitoruje.

2. Komise v partnerství s členskými státy fond pravidelně hodnotí v souvislosti s přípravou zprávy podle čl. 48 odst. 3, aby posoudila vhodnost, účinnost a dopad akcí s ohledem na obecný cíl uvedený v článku 2.

3. Komise také posuzuje doplňkovost akcí prováděných v rámci fondu s akcemi prováděnými v rámci dalších politik, nástrojů a iniciativ Společenství v dané oblasti.

Článek 48

Povinnost podávat zprávy

1. V každém členském státě přijme odpovědný orgán opatření nezbytná pro zajištění monitorování a hodnocení projektů.

Dohody a smlouvy, které tento orgán uzavírá s organizacemi odpovědnými za provádění akcí, proto obsahují ustanovení o povinnosti předkládat pravidelné a podrobné zprávy o pokroku při provádění těchto akcí a o plnění vytyčených cílů, které jsou pak základem pro zprávy o pokroku při provádění ročního programu a závěrečné zprávy o provádění ročního programu.

2. Členské státy předloží Komisi:

a) do 30. června 2010 hodnotící zprávu o provádění akcí spolufinancovaných fondem;

b) do 30. června 2012 za období 2007 až 2010 a do 30. června 2015 za období 2011 až 2013 hodnotící zprávu o výsledcích a dopadu akcí spolufinancovaných fondem.

3. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů:

a) do 30. června 2009 zprávu o uplatňování kritérií stanovených v článku 12 pro roční rozdělení finančních zdrojů mezi členské státy a přezkum tohoto uplatňování, případně společně s návrhy na změnu;

b) do 31. prosince 2010 průběžnou zprávu o dosažených výsledcích a o kvalitativních a kvantitativních aspektech provádění fondu společně s návrhem na další rozvoj fondu;

c) do 31. prosince 2012 následnou hodnotící zprávu za období 2007 až 2010 a do 31. prosince 2015 následnou hodnotící zprávu za období 2011 až 2013.

Článek 49

Závěrečná zpráva o provádění ročního programu

1. Pro poskytnutí jasného přehledu o provádění programu obsahuje závěrečná zpráva o provádění ročního programu tyto informace:

a) finanční a operativní provádění ročního programu;

b) pokrok, jehož bylo dosaženo při provádění víceletého programu a jeho priorit ve vztahu k jeho konkrétním, ověřitelným cílům, a dají-li se kvantifikovat, kvantitativně vyjádřeným ukazatelům;

c) opatření, která odpovědný orgán přijal pro zajištění kvality a účinnosti provádění, zejména:

i) monitorovací a hodnotící opatření, včetně opatření pro shromažďování údajů,

ii) shrnutí všech závažných obtíží, které se vyskytly při provádění operačního programu, a veškerých přijatých souvisejících opatření,

iii) využití technické pomoci;

d) opatření přijatá za účelem poskytování informací o ročních a víceletých programech a zajištění jejich propagace.

2. Zpráva se považuje za přijatelnou, pokud obsahuje všechny informace uvedené v odstavci 1. Komise přijme rozhodnutí o obsahu zprávy předložené odpovědným orgánem do dvou měsíců od obdržení všech informací uvedených v odstavci 1; toto obdržení členskému státu potvrdí. Pokud se Komise ve stanovené lhůtě nevyjádří, považuje se zpráva za přijatou.

KAPITOLA X

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 50

Příprava víceletého programu

1. Odchylně od článku 17 členské státy:

a) co nejdříve po 29. červnu 2007, ale nejpozději 14. července 2007, určí vnitrostátní odpovědný orgán podle čl. 24 odst. 1 písm. a) a případně též pověřený orgán;

- b) do 30. září 2007 předloží popis řídicích a kontrolních systémů podle čl. 31 odst. 2.

2. Do 1. července 2007 Komise členským státům poskytne:

- a) odhad částek, které jim budou přiděleny na rozpočtový rok 2007;
- b) odhady částek, které jim mají být přiděleny na rozpočtové roky 2008 až 2013, na základě extrapolace výpočtu pro odhad na rozpočtový rok 2007, přičemž zohlední navrhované roční rozpočtové prostředky pro roky 2007 až 2013 uvedené ve finančním rámci.

Článek 51

Příprava ročních programů na roky 2007 a 2008

1. Odchylně od článku 19 se na provádění v rozpočtových rocích 2007 a 2008 vztahuje tento časový rozvrh:

- a) do 1. července 2007 poskytne Komise členským státům odhad částek, které jim budou přiděleny na rozpočtový rok 2007;
- b) do 1. prosince 2007 předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na rok 2007;
- c) do 1. března 2008 předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na rok 2008.

2. Pokud jde o roční program na rok 2007, lze podporu z fondu poskytnout na výdaje skutečně vyplacené v období od 1. ledna 2007 do dne přijetí rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program dotyčného členského státu.

3. Aby mohla být v roce 2008 přijata rozhodnutí o financování, kterými se schvaluje roční program na rok 2007, přijme Komise rozpočtový závazek Společenství na rok 2007 na základě odhadu částek, které mají být přiděleny členským státům, vypočteného podle článku 12.

KAPITOLA XI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 52

Výbor

1. Komisi je nápomocen společný Výbor pro solidaritu a řízení migračních toků, zřízený rozhodnutím č. 574/2007/ES (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Článek 53

Přezkum

Rada přezkoumá toto rozhodnutí na základě návrhu Komise do 30. června 2013.

Článek 54

Vstup v platnost a použitelnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

Článek 55

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Lucemburku dne 25. června 2007.

Za Radu

předseda

A. SCHAVAN